

ZAVIČAJ

narodne novine

BROJ 232
Februar 2021.
GODINA XXIII

www.novinezavicaj.com

9 771451 088008

**DRAGANA SOTIROVSKI
GRADONAČELNICA NIŠA**

KFZ BOZO

Markenunabhängige Meisterwerkstatt für
alle Fahrzeuge mit Top - Service

01/ 798-37-33 10, Wielandplatz 11

www.kfz-bozo.at

office@kfz-bozo.at

UNSERE STÄRKEN

KFZ Diagnose

Wenn Ihr Fahrzeug Fehler aufweist oder es entspricht nicht der Leistung die Sie erwarten dann untersuchen wir Ihr Fahrzeug mit unserem Diagnose - Gerät von A-Z.
Fehlerspeicher Auslesen statt €35,90 ab €19,90

KFZ Elektronik

Wir sind auf dem neuesten Stand der Automobiltechnik und können das Problem schnell und sicher lokalisieren. Der steigende Elektronik Anteil im Fahrzeug macht den Steuergerät Dienst zum Standard in unserer Werkstätte.

DPF Reinigung

Der Dieselpartikelfilter (DPF) Ihres KFZ ist voll und regeneriert sich nicht mehr? Die Fahrzeugelektronik zeigt "Beladungsgrenze erreicht" oder "DPF voll" an?
Diesel Partikelfilter Reinigung inkl. Demontage und Montage ab €399

Automatikgetriebe

Spülen - Reinigen - Reparatur Sauber schalten dank Automatik Getriebe Spülung Das Öl ist zwar oft für einen "Langzeitbetrieb" jedoch "nicht für die Ewigkeit" ausgelegt.
Getriebe Öl-Wechsel ab €99
Getriebespülung ab €185 (exkl. Material)

Pickerl §57a

Überprüfung führen wir im Hause

- PKW-Kombi-leicht LKW bis 2,8t €49,74
 - Anhänger bis 750kg ungebremst €35,00
- Der richtige Weg für Ihre

Inspektion

Kleine Inspektion: Ölwechsel + Ölfilter, Hergestellerangaben; exkl. Material ab €35,90
Große Inspektion Ölwechsel + Öl + Luft + Pollen- und Kraftstofffilter exkl. Material ab €69,90

Klimaanlage

Klima Service ab	€ 49,90
Klima Desinfektion Standard ab	€ 24,90
Klima Ultraschall Desinfektion ab	€ 35,90

Wir empfehlen 1x jährlich eine Ultraschallreinigung.

Bremsen

Sämtliche Wartungs- u. Servicearbeiten rund um die Bremsen	
Bremsbelagwechsel pro Achse statt	€ 54,90 → € 39,90
Bremszangen Reineigen-Führungstäfe schmieren	€ 19,90
Bremsbelag + Scheiben pro Achse statt	€ 79,90 → € 69,90
Bremsflüssigkeit Angebot statt	€ 59,90 → € 49,90
Elektrische Handbremse z.z.g	€ 29,90

Steinschlag Reparatur um	€ 49,90
jede weitere	€ 24,90

Steinschlagreparatur ohne Selbstbehalt bei Teilkasko oder Vollkasko!
Windschutzscheiben und Autoglas Tauschaktion für Kasko-Versicherte.
Bis zu 50% Selbstbehalt-Nachlass oder wir übernehmen Ihren Selbstbehalt.

Achsvermessung

Computer-Achsvermessung inkl. Einstellarbeiten an der Vorderachse	ab € 59,90
Vierrad Computer-Achsvermessung inkl. Einstellarbeiten an der Vorder- und Hinterachse	ab € 89,90

Rufen Sie uns an und vereinbaren Sie einen entsprechenden Termin

HOTLINE : 01 / 798 37 33 E-Mail : office@kfz-bozo.at
Öffnungszeiten : Mo - Fr : 08.00 – 18.00 & Sa.: 09.00 – 13.00 Uhr

WIR FREUEN UNS AUF IHREN BESUCH

Elixir Group

Agroindustrijska zona bb; 15000 Šabac

Tel.+381 15 368 100

Tel/Fax +381 15 368 127

office@elixirgroup.rs

Članice grupe

Elixir Agrar

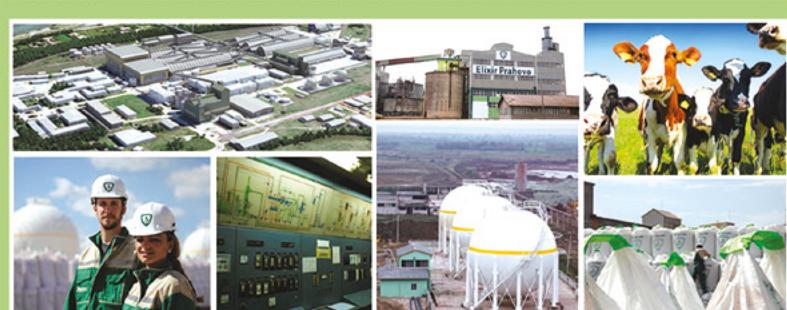
Elixir Agrar Doo

Hajduk Veljkova 1; 15000 Šabac

Tel.+381 15 361 414

Tel/Fax +381 15 361 416

office@elixiragrar.rs

Elixir Zorka

Elixir Zorka - Mineralna žubriva Doo

Hajduk Veljkova 1; 15000 Šabac

Tel.+381 15 352 707

Tel/Fax +381 15 352 715

office@elixirzorka.rs

Elixir Prahovo

Radujevački put bb; 19330 Prahovo

Tel.+ 381 19 543 991

Tel/Fax +381 19 542 885

office@elixirprahovo.rs

POVODOM DANA DRŽAVNOSTI SRBIJE

PREDSEDNIK ALEKSANDAR VUČIĆ URUČIO ODLIKOVANJA ZASLUŽNIM POJEDINCIMA I INSTITUCIJAMA

Ceremonija dodelje odlikovanja povodom obeležavanja Dana državnosti održana je u Palati "Srbija", a priznanja najzaslužnijima uručio je predsednik Aleksandar Vučić. Vučić je poručio da je Srbija zemlja slobode i slobodnih, nezavisna, svoja, zemlja u kojoj se gradi, koja budućnost drži u svojim rukama, zemlja mira i dostojanstva, sećanja na one koji su to dostojanstvo i slobodu zauvek obezbedili.

Svečanost je započela intoniranjem himne Srbije, nakon čega se okupljenima obratio predsednik Vučić.

Poručio je da je veoma važno u današnjim okvirima i vremenu reći da je budućnost srpske politike u tome da naše odluke donosimo nezavisno, samostalno, bez pritiska i uticaja spolja, da vodimo računa o interesima našeg naroda, naših građana, naše zemlje i regiona u kojem živimo, a ne o ličnim interesima ili nekih drugih koji nikad Srbiji i našem narodu nisu žeeli dobro. Podsetio je da su se dva velika događaja na isti dan dogodila.

Srbija je uspela da izdrži stotine godina borbe za svoju i tuđu slobodu i nezavisnost i nijedna žrtva nam nije teška", naveo je Vučić.

"Mi danas jesmo bastion slobode i nezavisnosti, ali i garant mira na ovim prostorima,

godine zahvaljujući Sretenjskom ustavu, Srbija postala moderna država, jer je tako odlučilo 2.400 predstavnika naroda i više od 10.000 posmatrača na najvećoj skupštini u Kragujevcu.

"Na toj poljani, pod otvorenim nebom, Srbija je dobila zastavu, grb i institucije i ozvaničila ono što je najvažnije od svega – slobodu, jer je narod, ponosan, seljački, istrajan, odlučio da zbaci okove i napravi modernu državu, bez robova u kojoj su svi jednaki pred zakonom, a vlast ograničena", rekao je Vučić.

Tada je ukinut feudalizam, a Srbija je postala jedna od najmodernijih država.

"Kada je knez Miloš potpisao taj akt, Dimitrije Davidović, tvorac tog Ustava, napisao je u novinama da je tim činom potpisana sreća Srbije i njena budućnost, koja će i danas biti najveća naša obaveza, koja od nas zahteva da kao najveću vrednost čuvamo slobodu – zemlje i svakog čoveka u njoj", poručio je Vučić.

Ona nas i danas obavezuje da na tim poljanama gradimo puteve, fabrike, pruge, da svojom snagom, radom i verom, tu slobodu čuvamo, rekao je Vučić i doda da nemamo pravo pred senima predaka da zaboravimo da su najveće sile sveta tada baštinile robovlašništvo i surovi kolonijalizam.

"Nismo mi slučajno danas najbrže rastuća zemlja, zemlja gradilišta, investicija, koja može da se izbori sa krizama, od poplava do pandemije, nismo slučajno nezavisna zemlja koja samostalno odlučuje o svojoj budućnosti. To je bio zadatak, obaveza koju smo dobili 15. februara u Kragujevcu 1835. godine", rekao je Vučić.

Predsednik je naglasio da je Srbija danas najvećim delom baš onakva kakvu su je oni hteli – zemlja slobode i slobodnih, nezavisna, svoja, zemlja u kojoj se gradi, koja budućnost

"Prvi, po istoričarima najznačajniji u našoj modernoj istoriji, jer su njime otpočeli ratovi za slobodu, nezavisnost i ujedinjenje. Tog 15. februara 1804. godine u Marićevića jaruzi u Orašcu narodne vođe, one koji su izbegle od okupatorske sablje, podigle su prvi slobodarski ustanak na Balkanu, ustanak koji će stvoriti nezavisnu Srbiju, koji će na ovim prostorima kao obavezu i zavet ustoličiti svetu reč – sloboda", naglasio je predsednik.

Vučić je istakao da bez te jaruge, tog dana, ništa ne bi izgledalo kao danas.

"Volja koju su narodni tribuni iskazali, žrtva koju su podneli, postala je sastavni deo našeg DNK, graničnik preko kogeg ni danas nikao ne sme da pređe, jer, kako je jedan pesnik rekao, ovde se i grobovi bore sa svakim ko se na tu slobodu drzne. Zahvaljujući njima

svesni njegove vrednosti, željni trajanja i zajedničkog života, dobrog komšijskog odnosa sa svima koji nas okružuju", poručio je Vučić.

Naglasio je da je upravo u toj jaruzi krenula na put slobode zahvaljujući kojem Srbija danas ne duguje nikome ništa osim sebi i svojoj budućnosti.

"Taj dug koji su nam ostavili svi ustanici, Karađorđe, Šindelić otplaćujemo svakodnevno čineći Srbiju lepšom. I svaki naš novi put, bolnica i fabrika koju podižemo je svojevrsna otplata kamate na njihove snove i žrtvu. Uprkos lomu kao krajnjem rezultatu Prvi srpski ustanak pokazao je da je Srbija oslonjena na sebe, samo na sebe i da može da bude potpuno slobodna i funkcionalna država", istakao je Vučić.

Vučić je podsetio da je 15. februara 1835.

ZAVIČAJ

Februar 2022.

drži u svojim rukama. Zemlja mira i dostojanstva, sećanja na one koji su to dostojanstvo i slobodu zauvek obezbedili.

Dodao je da danas posthumno odlikovan i potpukovnik Veljko Radenović, po kome je nastala pesma "Đenerale, nek je tvojoj majci hvala", navodeći da je danas nastupilo vreme kada konačno možemo da kažemo ko smo, odakle smo i šta je i koja je naša zemlja, da se pred svima zahvalimo našim junacima.

Naveo je da je veličanstveno u oba događaja, iz 1804. i 1835. što u ti "ljudi iz jaruge i sa poljane", znali i imali snage, ne samo da izadu iz mraka, već da prepoznaju i usvoje one vrednosti koje najveći deo Evrope tog vremena i nije poznavao.

"Znali su da je sloboda moguća samo u modernoj i jakoj državi, i da će posle njih, koji su za nju ginuli, doći oni koji će za nju da žive i da je grade, u miru sa sobom i sa drugima. Sve su to znali naši junačni preci, i u zimu nam doneli proleće. I danas u Srbiji mi živimo to proleće, živi ga Srbija slobodna, nezavisna, stabilna, dostoјanstvena, u miru sa svima", poručio je Vučić.

Predsednik je ponovio i da Srbija ima najbliže odnose sa RS, ne dirajući integritet BiH, te dodao da нико не може да нам забрани da govorimo o jedinstvu naroda, istoj kulturi, istom jeziku, i da sve što nas povezuje kroz istoriju, zajednički obeležavamo.

Dodao je da, svestan da je sloboda uslov svega ostalog, i da samo iz nje proističe ono što uređuje društvo, danas uručuje odlikovanja u znak zahvalnosti svima koji su doprineli

na svoj način, takvoj Srbiji, koji su svoje znaće, rad nesebično dali Srbiji.

"To su oni u kojima živi gen jaruge i poljane, gen slobode i najviše vrednosti. Hvala na tome u ime svih koji su im delima prethodili u ime Srbije, zemlje slobodnih. Ostaće upamćeni na stranicama knjige koju su naši preci počeli bez reči, ali sa jasnom mišlju, koju danas nastavljamo, znajući da nema kraj", rekao je Vučić.

Navodeći da je Sretenje najbitniji datum u verskom, političkom, kulturnom i istorijskom kalendaru moderne Srbije, mi danas slaveći ga kao "crveno slovo" činimo posvetu velikim prethodnicima i šaljemo poruku kakvu Srbiju želimo.

"A, želimo slobodnu, jaku i modernu Srbiju. Želimo sretenjsku Srbiju. Neka živi Srbija", rekao je Vučić.

Nakon uvodnog obraćanja, predsednik je uručio odlikovanja za naročite zasluge koje su pojedinci i institucije ostvarili za Srbiju u oblastima javnih, privrednih, prosvetnih, kulturnih, sportskih i humanitarnih delatnosti.

Ordenom Republike Srbije na lenti odlikovana je Željka Cvijanović, predsednica Republike Srpske – za izuzetne zasluge u razvijanju i učvršćivanju miroljubive saradnje i prijateljskih odnosa između Republike Srbije i Republike Srpske.

Ordenom srpske zastave prvog stepena odlikovan je Milan Knežević, narodni poslanik Skupštine Crne Gore, osnivač i predsednik Demokratske narodne partije Crne Gore, kao i jedan od lidera Demokratskog fronta – za naročite zasluge u razvijanju i učvršćivanju saradnje i prijateljskih odnosa između Republike Srbije i Crne Gore.

Ordenom srpske zastave trećeg stepena odlikovani su: Erik Bišop, prvi zamenik Federalnog tužioca Kraljevine Belgije – za naročite

zasluge u razvijanju i učvršćivanju saradnje i prijateljskih odnosa između Republike Srbije i Kraljevine Belgije i Klaus Mejer-Kabri, potpredsednik Evropske agencije za saradnju u krivičnim stvarima "Evrodžast" – za naročite zasluge u razvijanju i učvršćivanju saradnje Republike Srbije sa "Evrodžastom".

Sretenjskim ordenom prvog stepena odlikovani su:

Ištvan Pastor, predsednik Skupštine Autonomne pokrajine Vojvodine, dugogodišnji političar i najistaknutiji predstavnik mađarske nacionalne manjine u Republici Srbiji – za naročite zasluge u razvijanju i učvršćivanju saradnje i prijateljskih odnosa između srpskog i mađarskog naroda u Republici Srbiji; Manastir sveti Prohor Pčinjski – za naročite zasluge u očuvanju i negovanju pravoslavlja i tradicije srpskog naroda, a povodom 950 godina postojanja; Srpska čitaonica u Irigu – za naročite zasluge u prikupljanju i očuvanju književnog fonda od istorijskog i kulturnog značaja za Republiku Srbiju i njene građane, a povodom 180 godina postojanja; Galerija Matice srpske – za naročite zasluge i postignute rezultate u javnim i kulturnim delatnostima, posebno u oblasti muzeologije, a povodom 175 godina postojanja; Srpsko narodno pozorište u Novom Sadu – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u oblasti kulture, a povodom 160 godina postojanja; Narodno pozorište Užice – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u oblasti kulture, a povodom 160 godina od prve predstave. Srpsko lekarsko društvo – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u oblasti medicinskih nauka, a povodom 150 godina postojanja; Narodno pozorište Niš – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u oblasti kulture, a povodom 135 godina postojanja; Srpska književna zadruga – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u očuvanju nacionalnog i kulturnog identiteta, a povodom 130 godina postojanja.

Sretenjskim ordenom drugog stepena odlikovani su:

Banka Poštanska štedionica a. d. Beograd – za naročite zasluge i postignute rezultate u javnim i privrednim delatnostima, a povodom 100 godina postojanja; Novinsko izdavačko preduzeće Kompanija "Borba" a. d. – za naročite zasluge i postignute rezultate u javnim i kulturnim delatnostima, a povodom 100 godina postojanja.

Sretenjskim ordenom trećeg stepena odlikovani su:

Klinika za pulmologiju Kliničkog centra Srbije – za naročite zasluge i doprinos u oblasti humanitarnih delatnosti, zdravstvenoj zaštiti i razvoju medicinske prakse; Zoran Janković, gradonačelnik Ljubljane u šest mandata – za naročite zasluge u razvijanju i učvršćivanju saradnje i prijateljskih odnosa između Republike Srbije i Republike Slovenije; Prof. dr Vladimir Obradović, redovni profesor Medicinskog fakulteta u penziji – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u oblasti medicinskih nauka; Naučni institut za veterinarstvo Srbije – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u oblasti veterinarskih nauka, a povodom 95 godina postojanja; Fakultet muzičke umetnosti Univerziteta umetnosti u Beogradu – za naročite zasluge u prosvetnoj delatnosti, kulturnom i pedagoškom radu u oblasti muzičke umetnosti, a povodom 85 godina postojanja; Ekonomski fakultet Univerziteta u Beogradu – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u visokoškolskom obrazovanju, naučnoistraživačkom radu i razvoju u oblasti ekonomije, a povodom 85 godina postojanja; Istoriski institut Beograd – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u oblasti istorijskih nauka, a povodom 75 godina postojanja; Vaterpolo klub Partizan – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u oblasti sporta, a povodom 75 godina postojanja.

Ordenom Karađorđeve zvezde prvog stepena odlikovan je Džon Kapelo, predsednik Fondacije Halibard – za naročite zasluge u očuvanju istorijskog nasleđa Srbije i kulturu sećanja na Misiju "Halibard".

Ordenom Karađorđeve zvezde prvog stepena odlikovani su posthumno: Dušan Duda Ivković, velikan jugoslovenske, srpske i evropske košarke, jedan od najuspešnijih evropskih trenera svih vremena – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u oblasti javnih i sportskih delatnosti. Orden je primio sin Pavle Ivković; Ivan Tasovac, dugogodišnji direktor Beogradske filharmonije i bivši ministar kulture – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u javnim i kulturnim delatnostima. Orden je primio brat Toma Tasovac; Vladimir Vlada Veličković, jedan od najimenitnijih srpskih slikara – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u oblasti slikarstva. Orden je primio sin Vuk Veličković; Miroslav Lazanski, dugogodišnji novinar, vojni

analitičar i ambasador – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u oblasti javnih delatnosti. Orden je primio sin Aleksandar Lazanski.

Ordenom Karađorđeve zvezde drugog stepena odlikovani su:

Prof. Radmila Tonković, autorka izuzetne i jedinstvene svetske enciklopedije "Nebeske heroine sveta" – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u javnim i kulturnim delatnostima. Umar Kremlev, predsednik Svetske bokserske federacije i general Aleksej Rubežnjov, načelnik Službe bezbednosti predsednika Ruske Federacije i viši posmatrač Bokserskog saveza Ruske Federacije – za naročite zasluge i promociju bokserskog sporta u Republici Srbiji.

Ordenom Karađorđeve zvezde trećeg stepena odlikovani su:

Mujo Bajrović, legenda jugoslovenskog boksa, dvostruki osvajač bronzane medalje na evropskim prvenstvima – za naročite zasluge i promociju bokserskog sporta u Republici Srbiji; Slaviša Čurović, pozorišni i filmski glumac, dugogodišnji bokserski komentator – za naročite zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u oblasti javnih delatnosti; Stanislav Janković, bivši džudista, doživotni počasni predsednik Džudo saveza Kiparske Republike – za naročite zasluge u jačanju odnosa Republike Srbije i Kiparske Republike u oblasti sporta; Senka Crevar, učiteljica srpskog jezika i kulture u OŠ "Gvozd" u Vrginmostu i v. d. direktora biblioteke i čitaonice "Simo Mraović Gvozd" – za naročite zasluge i postignute rezultate za Republiku Srbiju u očuvanju kulturnog, etničkog, istorijskog i verskog identiteta Srba na Kordunu i Baniji.

Ordenom zasluga za odbranu i bezbednost prvog stepena odlikovan je posthumno potpukovnik policije Veljko Radenović, komandant policije, jedan od najvećih junaka srpske policije u sukobima na Kosovu – za uzorno i časno izvršavanje dužnosti i zadatka u oblasti odbrane i bezbednosti. Orden je primio unuk Ilija Radenović.

Zlatnom medaljom za hrabrost "Miloš Obilić" za ispoljenu izvanrednu hrabrost i delo ličnog herojstva odlikovani su posthumno:

Milutin Dobrić, pripadnik specijalne jedinice MUP-a Smederevo, učesnik u sukobima na Kosovu. Orden je primio brat Novica Dobrić; Slavko Jovićić, pripadnik Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske, poslanik u Parlamentarnoj skupštini BiH, zatočenik u sarajevskim logorima tokom rata u Bosni i Hercegovini, potpredsednik Saveza logoraša devedesetih.

Republike Srpske. Orden je primila crkva Vrdana Mijović.

Zlatnom medaljom za hrabrost "Miloš Obilić" odlikovan je Knut Flovik Turesen, norveški istoričar, pisac i kapetan u vojski Kraljevine Norveške – za ispoljenu izvanrednu hrabrost i delo ličnog herojstva.

Zlatnom medaljom za zasluge odlikovan je Džoni Dep, američki glumac – za izuzetne zasluge u javnim i kulturnim delatnostima, posebno u oblasti filmske umetnosti i promociju Republike Srbije u svetu.

Zlatnom medaljom za zasluge odlikovani su:

Dobrivoje Tanasijević (Den Tana), istaknuti sportski radnik, glumac producent i ugostitelj – za izuzetne zasluge u javnim delatnostima i promociju Republike Srbije u Sjedinjenim Državama; Ram Bergman, izraelski filmski producent – za izuzetne zasluge u javnim i kulturnim delatnostima, posebno u oblasti filmske umetnosti i promociju Republike Srbije u svetu; Vuk Kostić, srpski pozorišni, televizijski i filmski glumac – za izuzetne zasluge u javnim i kulturnim delatnostima, posebno u oblasti glume; Međunarodni filmski festival FEST, Beograd – za izuzetne zasluge u kulturnim delatnostima, posebno u oblastima filmske umetnosti; Udruženje "Klub studenata tehnike" – za izuzetne zasluge i postignute rezultate u javnim i kulturnim delatnostima; Muzej žrtava genocida – za izuzetne zasluge i postignute rezultate u očuvanju sećanja na žrtve genocida.

Zlatnom medaljom za zasluge za izuzetne zasluge i postignute rezultate u oblasti preduzetništva odlikovani su:

Goran Janković, vlasnik kompanije IN-MOLDPLAST d.o.o. Požega, Nebi Anil, gene-

ralni direktor "Teklas Automotiv".

Zlatnom medaljom za zasluge za izuzetne zasluge u javnim i privrednim delatnostima odlikovani su:

Termomont d.o.o. Beograd, koji je izgradio tri kovid bolnice; Holding kompanija pamučni kombinat YUMCO a.d. Vranje.

Zlatnom medaljom za zasluge odlikovani su i:

ARENA Channels Group d.o.o. Beograd – za izuzetne zasluge u javnim delatnostima posebno u oblasti sportskog informisanja; Aleksandar Rakić, elektroinženjer energetike u kompaniji Semens Energy Srbije – za izuzetne zasluge i postignute rezultate u privrednim delatnostima, posebno u oblasti energetike; Maja Kovačević, majka jedanaestoro dece iz sela Vrdila kod Kraljeva – za izuzetne zasluge, iskazanu životnu hrabrost i upornost.

Zlatnom medaljom za zasluge za izuzetne zasluge i doprinos u sprovođenju aktivnosti na sprečavanju širenja zarazne bolesti covid-19 odlikovani su:

Prof. dr Boris Đindić, specijalista interne medicine u Univerzitetskom kliničkom centru Niš, načelnik kovid stacionara u Kovid bolnici Kruševac; Maja Radojčić, medicinska sestra na Institutu za ortopediju Banjica.

Zlatnom medaljom za zasluge odlikovani su i:

Dr Katarina Kostić, lekarka Hitne pomoći – za izuzetne zasluge i posebno iskazanu humanost u zdravstvenoj delatnosti; Dr Jasmina Vučković, direktorka Fonda solidarnosti za dijagnostiku i lečenje oboljenja, stanja i povreda dece u inostranstvu „Duša djece” – za izuzetne zasluge u oblasti javnih, humanitarnih i zdravstvenih delatnosti; Prof. dr Predrag J. Marković, srpski istoričar i političar, direktor Instituta za savremenu istoriju – za izuzetne zasluge u javnim i kulturnim delatnostima, posebno u oblasti istorijskih nauka; Prof. dr Ljubomirka Krkljiš, profesorka Pravnog fakulteta u Novom Sadu u penziji – za izuzetne zasluge u oblasti javne i prosvetne delatnosti; Gojko Đogo, pisac, eseista i književni kritičar – za izuzetne zasluge i postignute rezultate u oblasti književnosti;

Zlatnom medaljom za zasluge za izuzetne zasluge u javnim i kulturnim delatnostima odlikovani su:

Rajko Petrov Nogo, pesnik, eseista i književnik. Medalju prima supruga Ljiljana Nogo; Mr Nikola Rackov, profesor, pijanista i radnik u kulturi; Srđan Tatić, jedan od osnivača Saveta

evropske smotre srpskog folklora dijaspore i Srbu u regionu.

Zlatnom medaljom za zasluge odlikovani su i:

Zagorka Baltić, za izuzetne zasluge u humanitarnom radu i aktivizmu u očuvanju srpske zajednice u Glini; Radmila Berić, za izuzetne zasluge u oblasti obrazovanja i očuvanju kulturnog, etničkog, istorijskog i verskog identiteta Srbija u Dalmaciji; Petar Petrović Pepi, predstavnik Udruženja starih srpskih ratnika u Parizu – za izuzetne zasluge u očuvanju kulturnog i istorijskog nasleđa Srbije, kao i razvijanju i učvršćivanju saradnje i prijateljskih odnosa Republike Srbije i Francuske Republike; Mr Hiroši Jamasaki Vukelić, istaknuti prevodilac, novinar i pedagog za japanski jezik i književnost – za izuzetne zasluge u kulturnim delatnostima i razvijanju prijateljskih odnosa između Republike Srbije i Japana; Božidar Čekić, predsednik Saveza invalida Srbije – za izuzetne zasluge u oblasti javnih i humanitarnih delatnosti.

Zlatnom medaljom za zasluge za izuzetne zasluge u humanitarnom radu, nesebičnu pomoć i dobročinstvo:

Petar Srnić, zadužbinar koji je odlučio da tri stana u Beogradu testamentom zavešta Beogradskom univerzitetu; Milentije Mladenović, dobrotvor iz sela Kržince koji decenijama lično učestvuje u izgradnji seoske infrastrukture.

Zlatnom medaljom za zasluge odlikovani su i:

Veroljub M. Umeljić, pčelar iz Kragujevca, autor više inovacija koje olakšavaju rad u pčelinjaku – za izuzetne zasluge i doprinos u razvoju pčelarstva; Centar za razvoj Sajkaške Novi Sad, koji je zaslužan za prenos posmrtnih ostataka Đorđa Stratimirovića u Srbiju – za izuzetne zasluge u očuvanju kulturnog i istorijskog nasleđa; Fondacija "Zadužbina Dositej Obradović" Beograd, zaslužna za negovanje i razvijanje prosvetiteljske tradicije Dositeja Obradovića – za izuzetne zasluge za Republiku Srbiju i njene građane u kulturnoj i naučnoj delatnosti; Udruženje penzionera grada Novog Sada – za izuzetne zasluge i postignute rezultate u oblasti javnih delatnosti; Zemljoradnička zadruga Azanja – za izuzetne zasluge u javnim delatnostima i uspešno reprezentovanje zadružnog poslovanja u Srbiji.

Zlatnom medaljom za zasluge za izuzetne zasluge i postignute rezultate u kulturnim delatnostima posebno u oblasti muzičke umetnosti odlikovani su posthumno:

Marinko Rokvić, proslavljeni srpski pevač koji je tokom svoje višedecenijske karijere sni-

mio dvadeset jedan album, desetak singl-ploča i nekoliko kompilacija; Merima Njegomir, istaknuta estradna umetnica, poznata između ostalog po tome što je prvi pevač narodne muzike koji je održao koncert na Kolarcu.

Zlatnom medaljom za zasluge za izuzetne zasluge i postignute rezultate u kulturnim delatnostima posebno u oblasti glume odlikovani su postumno:

Boris Komnenić, srpski glumac i prvak drame Narodnog pozorišta u Beogradu. Medalju je primila majka Ruža Komnenić; Dara Čalenić, srpska pozorišna, televizijska i filmska glumica, prepoznatljiva po ulozi Dare Pavlović u filmskom serijalu "Lude godine"; Nešad Nenadović, istaknuti filmski, televizijski, glasovni i pozorišni glumac, radio i TV voditelj.

Zlatnom medaljom za zasluge odlikovani su postumno:

Radovan Beli Marković, književnik i višestruko nagrađivani pisac – za izuzetne zasluge i postignute rezultate u kulturnim delatnostima, posebno u oblasti književnosti; Mirjana Marić, modna kreatorka, jedna od najznačajnijih ličnosti jugoslovenske i srpske mode druge polovine dvadesetog veka, za izuzetne zasluge i postignute rezultate u oblasti umetnosti.

Srebrnom medaljom za zasluge za izuzetne zasluge u javnim delatnostima, posebno u oblasti novinarstva odlikovani su:

Vukica Lazović, novinar Glasa Zapadne Srbije i reporter Televizije Pink; Gvozden Nikolić, direktor Glasa Zapadne Srbije, osnivač Novinske agencije RINA i reporter Prve srpske televizije.

Srebrnom medaljom za zasluge odlikovani su i:

Rade Prelić, fotograf Tanjuga već 45 godina – za izuzetne zasluge u javnim delatnostima, posebno u oblasti fotografije; Rajko R. Karišić, umetnički fotograf, član reprezentativnih udruženja umetnika – za izuzetne zasluge u kulturnim delatnostima, posebno u oblasti umetničke fotografije; Dr Radmila Mihajlović, istoričarka, prevodilac, novinar i dugogodišnji dopisnik iz Rima – za izuzetne zasluge u javnim i kulturnim delatnostima; Mira Ninošević, muzejska savetnica, istoričarka Narodnog muzeja u Leskovcu – za izuzetne zasluge u oblasti kulture i muzejske delatnosti.

Centralna svečanost obeležavanja Dana državnosti održana je u Marićevića jaruži u Orašcu. U tom mestu je doneta odluka o podizanju ustanaka protiv Turaka, a za vožda je izabran Karađorđe.

DRAGANA SOTIROVSKI GRADONAČELNICA GRADA NIŠA:

SVOJIM RADOM I ZALAGANJEM TREBA DA DOPRINESEMO NAŠEM PROSPERITETU I BOLJEM ŽIVOTU

Razgovor sa Draganom Sotirovski gradonačelnicom grada Niša i vrhunskim novinarem, koja je svojim sjajnim prilozima umela da uvek privuče pažnju gledalaca, je uvek bio pravo zadovoljstvo. Ovaj razgovor je imao posebnu temu u posebnom trenutku. Čime Niš dočekuje predstojeće izbore, pa su i pitanja tako koncipirana.

Izbori 3. aprila su po mnogo čemu jedinstvena provera urađenog u proteklim godinama. Predsednik SNS Aleksandar Vučić započeo je kampanju iz Merošine?

Kampanja za parlamentarne izbore počela je iz Merošine. Bio je to veličanstveni skup nas naprednjaka na kome se, osim kandidata za poslanike sa naše liste i istaknutih ličnosti iz sveta nauke, medicine i javnog života obratio i predsednik Aleksandar Vučić. Izbori jesu provera, ali naša kampanja ne traje od raspisivanja izbora. Ona počinje odmah po okončanju prethodnih izbora. Aleksandar Vučić i Vlada Srbije u prethodnom periodu vodili su odgovornu politiku ekonomskog razvoja zemlje. Pravovremeno su preduzimane mere i bili spremni odgovori na sve izazove koji su se ređali jedan za drugim, od pregovora s Prištinom i situacijom u regionu, ekonomskog jačanja i političke stabilnosti naše zemlje, preko mudrog vođenja spoljne politike koja dokazuje poštovanje Srbije u svetu, do borbe sa pandemijom sa kojom se suočio ceo svet. Aleksandar Vučić je dokazao koliko je ozbiljan i

zreo državnik i lider ne samo SNS kao najbrojnije partije u regionu, već i predsednik Srbije koji je uvažen i poštovan u svetu. Izgradnja Srbije, ekonomske reforme, politička stabilnost zemlje, direktnе strane investicije ali i bolji životni standard građana su najbolji pokazatelji kojim putem korača naša zemnja.

Proljetni predsednički i parlamentarni izbori 3. aprila su izbori između rada i nerada, razvoja i stagnacije ili nazadovanja, politike neutralnosti i nezavisnosti i udvojčice politike kakvu smo videli početkom 2 000. godine. Rezultate smo postigli zajedno sa građanima, samo sa

Dragana Sotirovski rođena je u Aleksincu gde je završila Muzičku školu i Pedagošku akademiju. Diplomirala je na Geografskom fakultetu Univerziteta u Beogradu, a master studije turizmologije završila je na Prirodnno-matematičkom fakultetu u Nišu.

Novinarstvom je počela da se bavi 1992. godine angažovanjem na Trećem kanalu tadašnje Televizije Beograd.

Od 1993. kao novinar reporter prelazi u Redakciju Jutarnjeg programa i Beogradske hronike, kada postaje i deo tima doajena TV novinarstva Branislava Vukašinovića.

Godine 1997. postala je dopisnik RTS-a iz Niša, čijom redakcijom rukovodi kao urednik TV Centra u Nišu od 2011. do decembra 2017. godine.

Autorka je brojnih informativnih priloga, dokumentarnih i putopisnih emisija i filmova iz zemlje i inostranstva.

27.12.2017. Vlada Republike Srbije postavila je Dragana Sotirovski za načelnicu Nišavskog upravnog okruga sa sedištem u Nišu.

21.08. 2020. Skupština Grada Niša izabrala je Dragana Sotirovski za prvu ženu gradonačelniku u istoriji Niša.

Za dugogodišnji uspešan rad nagrađena je brojnim priznanjima u zemlji i inostranstvu.

Udata, majka troje dece i baka jednog unuka.

građanima Srbije to možemo zajedno i da nastavimo pa otuda i naziv liste SNS „Aleksandar Vučić- Zajedno možemo sve“

Niš je sigurno među gradovima i opštinama koje se brzo razvijaju i postaju poželjna destinacija?

To je tačno. O tome jasno svedoče uporedni podaci 2012 – 2021. godina. Rast prosečne zarade, smanjenje nezaposlenosti, brojne nove investicije, bolje stanje u gradskom budžetu, stabilizacija javnih finansija, povećanje broja noćenja stranih turista... Rast i razvoj našeg grada kao velike raskrsnice puteva na Balkanu ne bi bio moguć bez pomoći države i državnih projekata. Niš je fokus u državnom rukovodstvu. Ranije, do dolaska naprednjaka na vlast, nije bilo tako. To pouzdano znam i kao novinar RTS koji je pratilo te događaje jer je predsednik Aleksandar Vučić dolazio u grad i kao premijer. Do sada

oko 25 puta od kada je na važnim funkcijama u zemlji. Zahvaljujući toj blagonaklonosti i idejom pomoći siromašnjem jugu zemlje, Niš i oko-

lina dobili su najmoderne saobraćajnice- istočni krak Korisora 10 ka Bugarskoj, južni krak Korisora ka Severnoj Makedoniji ali i budući auto put koji će se od Niša graditi ka Prištini- „Autoput mira“. Njegovim završetkom Niš će dobiti najbližu luku, luku Drač na Jadranu na samo 384 km udaljenosti. Uveliko se rekonstruiše i železnica ka Leskovcu, Zaječaru, a uskoro će krenuti radovi i na izmeštanju pruge iz Niša, izgradnjom obilaznice ka Dimitrovgradu ali i brzom prugom do Beograda.

Nekadašnji san Nišljija iz 1971. godine da do glavnog grada putuju avionom ostvaren je tek ove godine , zalaganjem grada Niša i domaćom avio kompanijom Er Srbija koja je uspostavila vazdušnu vezu Niša i Beograda, posebno zbog konekcija ka mnogim gradovima u svetu. Dobili smo i mogućnost da avionom putujemo u Istanbul, Ljubljani, Atinu, Frankfurt i mnoge druge evropske gradove...Uskoro počinje i ulaganje 1,3 milijarde dinara u proširenje aerodromske zgrade u Nišu. Očekuje nas sanacija deponije i izgradnja nove regionalne za 12 opština iz okoline Niša, a shodno pridruživanju porodici EU i podizanje postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda. Ulažemo u putnu i komunalnu infrastrukturu, energetsku efikasnost, zaštitu životne sredine.... teško je i pobrojati sve. Najvljena su nova ulaganja i nove investicije. Akva park koji smo započeli, a koji će raditi 365 dana u godini gradimo iz sopstvenih izvora i to je, takođe, značajna investicija. Želimo da Nišku banju vratimo u vrh banjskog turizma. To ne znači da smo sve uradili i sve postigli. Mnogo je još problema. Mnoge ulice su bez asfalta, kanalizacije, vodovodna mreža je zrela za zamenu na mnogim mestima.

Koji su strateški pravci razvoja Niša?

Strateški pravci razvoja zasnovani su na strateškim prednostima

Niš je drugi po veličini grad u Srbiji i jedan je od najstarijih gradova na Balkanu. Broj stanovnika, prema popisu iz 2002. godine je 250.518. Niš leži na reci Nišavi po kojoj je dobio ime, prema predaju Nais ili Naissus znači Vilin Grad, a to je u vezi sa keltskim poreklom imena i legendom o vili Naisi po kojoj reka Navisso dobila ime.

Iako je, prema zvaničnoj istoriografiji, Niš osnovan u trećem veku pre nove ere od strane Kelta, postoje predanje da ga je sagradio kraljević Niša kamenom iz obližnje humske čuke. Kao veoma važna raskrsnica na kojoj su se susretali Istok i Zapad, Niš je oduvek bio veoma bitno mesto i meta potencijalnih osvajača.

Veliki imperator Konstantin rođen je u Nišu 274. godine i u njemu imao rezidenciju Medijanu, za njegove vladavine grad je bio veoma važan vojni, administrativni i ekonomski centar a sam Konstantin Veliki se rado vraćao mestu svog rođenja. U vremenima koja su nastupila zatim, Niš je više puta bio osvajan i razaran.

Treba pomenuti da se jedan od najznačajnijih događaja u srpskoj istoriji desio upravo u Nišu 1189. kada je na prostoru porte današnje crkve Svetog Pantelejmona potpisana prvi srpsko-nemački sporazum od strane tada dva najmoćnija vladara Evrope – Stefana Nemanje i Fridriha I Barbarose. Nakon zlatnog perioda ekspanzije srpske države pod Nemanjićima, Niš biva prvi na udaru turske najezde, tako da ga sultan Murat uzima od Kneza Lazara 1385. godine nakon opsade duge 25 dana. U periodu turske vladavine u Nišu biva izgrađena tvrđava 1723. godine i ta monumentalna građevina spada u jednu od najbolje očuvanih i najlepših te vrste na Balkanu.

Cuvena Bitka na Čegru nadomak Niša desila se 31. maja 1809. i u njoj je poginulo 3000 srpskih ustanika na čelu sa hrabrim resavskim vojvodom Stevanom Simđelićem. Kao rezultat ovog srpskog poraza nastao je stravičan spomenik Ćele Kula, jedinstven u svetu, do današnjeg dana delimično očuvan.

Za vreme Prvog svetskog rata Niš postaje ratna prestonica Srbije, Vlada i Narodna skupština prešli su iz Beograda u Niš, u njemuje, između ostalog, primljen telegram kojim Austro-Ugarska objavljuje rat Srbiji a donesena je i cuvena Niška deklaracija 7. decembra 1914. godine.

Geografski, Niš se nalazi na raskrsnici najvažnijih balkanskih i evropskih saobraćajnih pravaca. U Nišu se magistralni pravac, koji vodi sa severa, dolinom Morave iz pravca Beograda, račva na pravac ka jugu, dolinom Vardara prema Grčkoj, i pravac ka istoku, dolinom Nišave i Marice ka Sofiji, Istanbulu i dalje ka Bliskom Istoku.

U Nišu se odvajaju i putevi ka severozapadu (prema Zaječaru, Kladovu i Temišvaru) i ka jugozapadu (prema Jadranskom moru).

Sa Niškom banjom, posebnim balneološkim centrom u neposrednoj blizini grada, aktuelna turistička ponuda Niša pruža mogućnosti za banjski, lečilišni, poslovni, konгресni turizam, kao i veće sportske i kulturne manifestacije.

Oko 40.000 učenika pohađa 35 osnovnih i 19 niških srednjih škola, a preko četrnaest hiljada studenata pohađa 13 fakulteta niškog Univerziteta.

Nosioci savremenog kulturnog života su Narodno pozorište, Narodna biblioteka, Narodni muzej, Simfonijski orkestar, Pozorište lutaka, Zavod za zaštitu spomenika kulture, Univerzitska biblioteka, Istoriski arhiv, Galerija savremene likovne umetnosti, Niški kulturni centar, i mnogobrojne organizacije kulturno-umetničkog amaterizma... U nizu kulturnih manifestacija koje imaju i međunarodni karakter, a održavaju se u Nišu, najznačajnije su: Festival glumačkih ostvarenja igranog filma „Filmski susreti“, međunarodni festival amaterskih horova „Horske svečanosti“, Likovna kolonija „Sićevo“ – najstarija u zemlji, Književna kolonija „Sićevo“ i Džez festival „Nišvil“.

Niš je već sada saobraćajno čvorište ne samo ovog dela Srbije, već i ovog dela Evrope. Niš je privredni centar. Niš je centar naprednih tehnologija, IT sektora, sedište Naučno-tehnološkog parka, univerzitetski centar. Niš je grad sa bogatim istorijskim i kulturnim nasleđem i šansama za dalji razvoj turizma. Kao središte svega nabrojanog, odgovorni smo za razvoj svog okruženja i jugoistočne Srbije. Prošle godine usvojili smo važan dokument Strategija razvoja Niša od 2021. do 2027. godine

Koji su planovi za dalje poboljšanje kvaliteta života u Nišu?

U meri u kojoj budemo napredovali kao kolektivitet zavisi kvalitet života svakog pojedinca, savakog od nas. To je prva dimenzija, a druga je da svako od nas treba da svojim radom i zalaganjem doprinosi svom ličnom prosperitetu i boljem životu. Opšti privredni ambijent će se reflektovati na sve nas u Srbiji. U Nišu očekujemo nove investicije i otvaranje novih radnih mesta, rast zarada, a to znači veća sredstva u budžetu i mogućnost da više ulažemo u gradski infrastrukturu i da stvaramo bolje uslove života na selu. Ubrzano opremamo novu industrijsku zonu. Nišu nedostaju pojedini sadržaji koje veliki grad treba da ima. Sajamski prostor, na primer. Ali, za bolje uslove života potrebna nam je koncertna dvorana, savremeno opremljen prostor za Narodni muzej na čemu radimo. Uveliko sprovodimo projekte na zaštiti životne sredine, imaćemo nove parkove i sređujemo postojeće, gradimo nove vrtice, širimo sportsku infrastrukturu. Sve to, uz čuvanje onoga što već imamo, čini ambijen za kvalitetniji život Nišljija.

Šta poljoprivrednici mogu da očekuju u ovoj i narednim godinama?

Kada govorimo o poljoprivredi i poljoprivrednici govorimo o selu. Zašto? Savko selo treba da ima dobar put i komunikaciju sa gradom, uređene atarske puteve, izgrađenu komunalnu infarstruktuру. Ako to ima, ljudi će ostati tu da žive. Neće težiti životu u gradu koji im je uz dobre puteve i komunikaciju veoma blizu. Naš zadatak je da stvaramo te uslove uz pomoć države i to činimo. Gradimo ili rehabilitujemo puteve, gradimo komunalnu infrastrukturu, obnavljamo domove kulture i sportske terene. Drugi deo je ono što su subvencije i podsticaji da proizvodimo više i kvalitetnije. Država daje značajna sredstva za subvencije, mi se pridružujemo u takvim i sličnim projektima sredstvima iz gradskog budžeta. Poljoprivreda je naš značajan resurs, a proizvodnja zdrave hrane i seoski turizam će biti sve više na ceni u šta smo mogli već da se uverimo.

U oblasti socijalne politike, obrazovanja i zdravstva beležite stalno zadovoljavajuće rezultate?

Svakog meseca, osim u vreme najvećeg razboljevanja od korone, organizujemo prijeme građana u Gradskoj kući i imamo jasnu sliku o tome. Ima ljudi i porodica koji teško žive. Prva smo lokalna samouprava u Srbiji koja je isposlovala u saradnji sa Ministarstvom rудarstva i

energetike i sa EPS da domaćinstva koja su bez struje budu vraćena pod povoljnim uslovima na mrežu. Ta mogućnost je i dalje otvorena. Izdvajamo značajna sredstva za narodnu kuhinju, za personalne asistente, lične pratioce. Pred otvaranjem smo prihvatališta sa stare koji žive sami i ne mogu da se staraju o sebi. Finasiramo rad udruženja osoba sa invaliditetom. I mogla bih da nabrajam i dalje, šta sve činimo preko Centra za socijalni rad i slično. Za svako selo od presudne je važnosti savremeno opremljena škola. Gradimo školu u Leskoviku za osam učenika. Biće ih više. Škola i adekvatna zdravstvena zaštita je uslov opstanka naših sela i naselja. Postigli smo dobre rezultate u pandemiji. Zahvaljujući državi, u Nišu je izgrađen prvi savremeni Univerzitetski klinički centar u Srbiji, otvoren 2017. Grad stipendira talentovane učenike i studente. Stvaramo uslove da nauspešniji ostanu ovde i ne odlaze, a da se oni koji su otišli vrate.

Neizbežno pitanje je saradnja sa dijasporom, veliki broj građana živi i radi širom Evrope?

Niš je u proteklom periodu dobijao značajnu pomoć od naše dijasporе. Naši građani u Evropi i svetu su naši ambasadori koji doprinose da svet sazna punu istinu o našim stradanjima i nanetoj nam nepravdi. Pridružuju nam se i građani drugih zemalja podstaknuti primerima naše dijaspore. Ministarstvo spoljnih poslova na čelu sa Nikolom Selakovićem učinilo je dobre korake u tom pravcu. Uzmite primer Arnoa Gujona. Uz ono što je učinilo i čini državno rukovodstvo i uz pomoć naše diaspore, menja se slika o Srbiji u svetu i raste njen ugled.

Mnoge koji su otišli pozivamo da se vratre. Da dođu sa novim idejama i pomognu svojim mestima da zajedno živimo, zajedno radimo i zajedno se borimo jer naša deca i naša Srbija to zaslужuju. Verujem da će generacije koje dolaze to naše zalaganje znati da cene.

GUJON I STANKOVIĆ: SMOTRA SRPSKOG FOLKLORA U BEČU OKUPIĆE NA JEDNOM MESTU SVE FOLKLORAŠE IZ AUSTRIJE

Aleksandar Stanković, predsednik Austrijskog saveza srpskog folkora (ASSF), razgovarao je u Beogradu sa Arnoom Gujonom, direktorom Uprave za saradnju sa dijasporom i Srbima u regionu, o predstojećoj Smotri folkloru u Austriji, o planu rada za ovu godinu i drugim temama važnim za srpsku zajednicu u toj zemlji.

Na Smotri u Švehatu, 26. marta, posle dve godine pauze, okupiće se srpski folkloraši iz Austrije, a do sada je učešće prijavilo 13 društava, od kojih je čak 11 prijavilo i izvođački i srednji ansambl. To je, kaže čelnik ASSF, veliki broj s obzirom na činjenicu da je i ove godine otkazana Evropska smotra srpskog folklora dijaspore i Srba u regionu.

– Glavne teme razgovora bili su plan rada za 2022. godinu i Smotra, kao najveće dešavanje. Pozvali smo Gujona da nam bude gost. Voleli bismo da neko od predstavnika naše države bude prisutan i on je rekao da će se potruditi da bude deo svega toga – kaže Stanković za "Vesti".

Dodata je da se očekuje veliki broj igrača jer su svi klubovi prijavili da će se nastupati u punom kapacitetu.

– Važno je da održimo Smotru jer je Evropska otkazana, a bitno je da deca vide da folklor ima smisla, da imaju gde da predstave svoje umeće, da vide da ne vežbaju samo uzaludno 'unedogled', a bez koncerata, budući da je epidemija kovida sve poremetila – ističe Stanković.

Budući da sve ide u pravcu ukidanja mera u Austriji, naš savvornik se nuda da će Smotra biti održana bez posebnih ograničenja, dodajući da, bez nje, postoji ozbiljna opasnost da se mnogi klubovi ugase.

Zato je značajno što su se već prijavili klubovi poput "Mokranjca" i Bambija iz Beča, Bosiljka iz Velsa, "Nikole Tesle" iz Linca, Ostrog iz Inzbruka, "Jovana Jovanovića Zmaja" iz Forarlberga...

Zanimljivo je da je zbog korona virusa pomerena starosna granica, pa je sada dozvoljeno da u srednjem ansamblu zaigraju i oni koji su u međuvremenu napunili 17 godina.

Stanković navodi da će Smotra imati i takmičarski i revijalni program, a trenutno se radi na odabiru žirija koji će ocenjivati takmičare i njihove koreografije.

Vest o sastanku sa Stankovićem podelio je i Gujon na svojim društvenim mrežama, navodeći da su razgovarali o mnogim konkretnim projektima, a onaj najvažniji je svakako organizovanje centralne Smotre srpskih folklora Austrije u Beču.

"Nakon turbulentnog perioda praćenog epidemijom korona virusa, ovo će biti prva velika smotra srpskog folklora u glavnom gradu Austrije. Deca će opet imati mogućnost da oseće podijum i da njihovo marljivo stečeno igračko znanje i umeće prikažu zainteresovanoj publici. Drago mi je što će najbrojnija srpska dijaspora u Evropi opet pesti najlepši venac sačinjen od folklornih igara iz Srbije i regiona. Taj venac predstavlja dragocen ukras srpskog naroda u svetu i njegov sjaj ćemo

i dalje čuvati i negovati sa posebnom pažnjom", napisao je Gujon.

Stanković je sa Gujonom razgovarao i o potrebi da se, pri Ambasadi Srbije u Beču, odredi osoba koja bi trebalo da koordinira i olakša komunikaciju sa srpskim društвima u toj zemlji. Ta molba je, kaže, već uslušena.

Bilo je reči i o prijavljivanju na konkurse Uprave za odnose sa dijasporom i Srbima u regionu i potrebi registracije društva budući da ima klubova koji iz različitih razloga do sada nisu učestvovala ni na jednom konkursu, što je šteta. Stanković ističe da je sadašnja politika matice prema dijaspori mnogo aktivnija i vidljivija, a za Gujona ima samo reči hvale.

– Čovek ne staje, na terenu je non-stop, poznata mu je situacija u dijaspori i trudi se da nas na svaki mogući način čuje i razume. Nisu naši problemi mnogo različiti, od države do države imamo slične muke i slična pitanja na koja treba odgovoriti – kaže Stanković.

Svi u dijaspori imaju potrebu za kontakt sa maticom, da ih neko poseti.

– Svašta mi možemo sami da organizujemo, ali uvek dobro dođe interesovanje lokalne uprave i političara, ali posebno matice. Zato je prisustvo naših institucija, kao i austrijskih, poseban nivo satisfakcije za rad, i to je smisao naše želje za saradnjom – navodi čelnik ASSF.

– Sastanak sa Gujonom je bio efikasan i konstruktivan. Zahvalni smo na velikoj podršci koju dobijamo od Ministarstva spoljnih poslova i Uprave za saradnju sa dijasporom i Srbima u regionu.

Dobili smo podršku za Smotru, želju da dođu iskazali su predstavnici austrijskih vlasti, a mi smo im uputili poziv. Među njima je i sekretar za integraciju pri vladu pokrajine Beč Kristof Viderker, kao i poslanica Gudrun Kugler, koja je izrazila želju da dođe – rekao je Stanković.

ORDINACIJA
Dr.med. Univ.
Zorica Mijalković
Lekar opšte medicine

Dijagnostika, prevencija i terapija
za pacijente svih uzrasta.
Pregledi u trudnoći.
Sva osiguranja i privatno.

LABORATORIJSKE ANALIZE UTORKOM I PETKOM 8 - 12 h

Rennweg 22/9, 1030 WIEN
Telefon: +43 1 798 41 02 Fax: 798 41 02 33

Radno vreme:
Pon, Sre:
15⁰⁰-19⁰⁰
Uto, Čet, Pet:
9⁰⁰-13⁰⁰
Kao i na zakazane termine

Dr. med. Nevenka Mirković
specijalista za ginekologiju i porodiljstvo
GINEKOLOŠKA ORDINACIJA

- Ginekološki pregledi**
- Hormonspezialist**
- Preventiva osteoporoze**
- Rak dojke i genetika**
- Rešavanje seksualnih problema**
- Lečenje steriliteta, kao i hormonska i psihološka priprema za veštačku oplodnju**

Radno vreme ordinacije:

Mo, Di, Do 12.00 - 20.00
Mi, Fr 10.00 - 14.00

i po dogovoru

KFA / WAHLARZT

Tel:
0699/ 104 17 001
Fax:
01/ 92 46 222

Ogromna ljubav i strast bili su izvor želje da se prelepi grozdovi koji sazrevaju kraj Dunava, u uvek osunčanom Mihajlovcu, pretoče u božanski napitak koji nas ispunjava beskrajnom lepotom i smirenošću...

„Podrum "Dajić"

PODRUM DAJIĆ

MIHAJLOVAC - NEGOTIN

TEL. +381 19 559 163, +381 63 542 703

E-mail: office@podrumdajic.rs

www.podrumdajic.rs

Naša vina se trude da Vas uvek iznova inspirišu...

Uzivajte u lepršavim mirisima rozea, prijatnoj svežini rajnskog rizlinga i punoći sovinjona, otmenoj noti crnog burgundca i kabernea a posebno se posvetite vinu boje tamnog rubina, voćnih aroma, mirisa šumskog voća, divljih kupina i prijatnih nota blagih začina... Uzivajte u tajanstvenom vinu Gamay barrique...

ZLATNA KNJIGA ŠTAMPARIJA

ŠTAMPA NA PAPIRU I KARTONU

- KNJIGE
 - ČASOPISI
 - NOVINE
 - KATALOZI
 - BROŠURE
 - ETIKETE
 - POSTERI
 - LIFLETI
 - VIZIT KARTE
 - FLAJERI
 - REKLAMNE KESE
- IJOŠ MNOGO TOGA...

WWW.ZLATNAKNJIGA.CO.RS

BAGRĐANSKI PUT BB
35000 JAGODINA

ZKNJIGA@GMAIL.COM

+381 65 23 14 132
+381 65 82 32 439

- Letovanja
- Krstarenja
- Daleka putovanja
- Evropski gradovi
- Wellness & Spa
- Banje
- Putna osiguranja
- AVIO KARTE

LOTO

Plaćanje svih
računa

PaySpot

+381 19 541 991

+381 65 9546 355

ul. JNA 1-zeleni tržni centar

TaEnigma Putovanja

SAŠA NIKOLIĆ PREDSEDNIK OPŠTINE KLAODOVO: IZBORI SU NAJBOLJA PROVERA MIŠLJENJA GRAĐANA O VAŠEM RADU

Neobična informacija da predsednik opštine traži prevremene izbore stila je iz Kladova. Saša Nikolić predsednik opštine Kladovo sa svojim saradnicima upravo je to učinio. Stigli smo u prelepi i veoma uređen grad gde smo razgovarali sa uvek ljubaznim i energičnim domaćinom. Za čitaoca Zavičaja izdvojili smo najaktuuelnija pitanja.

Izbori 3. aprila su po mnogo čemu jedinstveni provera urađenog u proteklim godinama. Za opštini Kladovo je posebna provera na kojoj ste sami insistirali.

- Najbolji način da proverite kakva je volja građana i kakvo je mišljenje građana jesu izbori. S obzirom da su parlamentarni i predsednički izbori zakazani za 3. april, a lokalni izbori u Kladovu trebalo je da budu održani polovinom decembra, mislim da je najracionalnije da i loklani izbore u Kladovu održimo u isto vreme. Duboko sam uveren da će građani prepoznati put napretka, put prosperiteta i da će još čvrše stati uz politiku SNS i politiku Aleksandra Vučića. Mi smo kao odgovorna lokalna samouprava pre svega sačekali da usvojimo budžet za 2022. godinu da ne bi građani trpeli zbog toga. Ovo je najracionalnije, na taj način smanjujemo troškove oko izbora i mislim da će to građani razumeti. Siguran sam da će dati podršku onim ljudima koji su zaista mnogo toga dali za Kladovo, mnogo toga uradili u opštini Kladovo i siguran sam da građani to prepoznavaju i vide.

Opština Kladovo je sigurno među opštinama koje se brzo razvijaju i postaju poželjna destinacija.

- Tu konstataciju potvrđuju brojne aktivnosti koje smo realizovali u minule tri godine, asfaltirali smo na desetine kilometara ulica, rehabilitovali smo saobraćajnice u koje se ništa nije investiralo nekoliko decenija, gradili smo parking mesta, trotoare, dečiju igrališta. U okviru realizacije projekta Rehabilitacija puteva i unapređenja bezbednosti saobraćaja obnovljena je deonica dužine 23,3 kilometra do Brze Palanke, sagrađen je most kod Milutinovca stari je srušen u katastrofalnim poplavama 2014. godine. Uz pomoć države završena je rehabilitacija državnog puta Kladovo – Donji Milanovac dužine 64,5 kilometara. U Kladovskom naselju "Pemci" na površini od 575 kvadrata sagrađena je toplana na biomasu instalisane snage 6 megavata. Radove vredne 500 miliona dinara finasirala je Kancelarija za upravljanje javnim ulaganjima Republike Srbije. Iz lokalnog budžeta izdvojili smo 20 miliona dinara za izgradnju vodovoda u MZ Podvrška u kojoj su meštani svaku drugi dan bili bez vode više od tri decenije.

Završetkom kapitalnog posla normalizovano je vodosnabdevanje oko 1000 meštana koliko ih živi u 450 domaćinstava. Želimo da srednjovekovna tvrdjava "Fetislam" postane naš turistički brend. U okviru IPA projekta Srbija-Rumunija "Nasleđa na granici Dunava" sagradili smo Vizotor centar sa tri lamele površine 1200 kvadrata, vrednosti

1.039.000 evra. U toku su radovi na rekonstrukciji sanaciji i konzervaciji Malog grada. Reč je o realizaciji projekta "Tajne srednjovekovnih tvrdava" koji se sprovodi u kroz IPA program prekogranične saradnje ukupne vrednosti 427.000 evra. U okviru uredjenja tvrdjave Fetislam Ministarstvo privrede odobrilo je opštini Kladovo 23 miliona dinara za izgradnju infrastrukture u srednjovekovnom zdanju koje se bezmalo 500 godina izdiže iznad Dunava velike i moćne reke kao svedok vremena burnih. Za realizaciju projekta "EU za kulturno nasleđe i turizam", za obnovu i rekonstrukciju "Fetislama" Nemačka organizacija za međunarodnu saradnju GIZ opredelila je 1,3 miliona evra. Projekat sadrži konzervatorske radove u okviru kojih će biti obnovljena Varoš kapija, sa bedemom od prvog do šestog bastiona i pripadajućim lagumima, kapije, letnja pozornica i priobalne kule u Malom gradu.

U 23 naselja jesenje je očišćeno 26 deponija sa kojih je uklonjeno blizu 24.000 kubika komunalnog otpada. Projekat čišćenja divljih deponija i sprečavanje nastanka novih sa oko 3 miliona dinara sufinansiralo je Ministarstvo zaštite životne sredine, dok je učešće lokalne zajednice milion dinara. Uz pomoć ministarstva za zaštitu životne sredine počeli smo da sredujemo prostor oko vodopada Blederija i napravili smo Eko – dečji park u selu Rtkovo. Avršena je rekonstrukcija u dva objekta PU "Neven" koja je dobila kompetno novu kuhinju za pripremanje obroka, ali i novi prostor za mališane tako da u našoj opštini ne postoji lista čekanja za vrtić. To nije sve što smo sve radili građani lako mogu da uoče kada se osvrnu oko sebe.

Koji su strateški ciljevi razvoja opštine Kladovo

- Turizam, mala privreda i poljoprivreda, zamajac su razvoja naše opštine. Zato trend odgovornog angažovanja za koji smo se opredelili u minule tri godine moramo i nadalje uspešno sprovoditi. U kojoj meri zavisi od naših sposobnosti, ali i od količine želje i volje da od Kladova napravimo sredinu kroz koju se ne prolazi i iz koje se ne odlazi već se u Kladovu ostaje. Ako to zaista želimo, ja sam spremjan da dam maksimum u stvaranju ambijenta koji će doprineti da naši građani bolje i lepše živi. Za to su nam potrebne ideje, planovi i programi za koje možemo dobiti podršku države, potencijalnih investitora, ali i kroz IPA programe prekogranične saradnje. Ova pa i svaka naredna godina mora biti godina investicionih ulaganja jer smo se opredelili za investicioni, socijalno i razvojno orijentisan budžet za koji smatram da je realan s obzirom da su prihodi izbalansirani i uravnoteženi su sa rashodima. Obećanje koje smo dali građanima da čemo se zalagati za

podizanje kvaliteta života na svim nivoima time ispunjavamo jer mi ne umemo drugačije.

Koji su planovi za dalje poboljšanje kvaliteta života

Za investiciona ulaganja u budžetu opštine Kladovo za 2022. godinu opredeljeno 120 miliona dinara. Kapitalna investicija je izgradnja bazena sa pratećim sadržajima u zoni kompleksa sportskog centra "Jezero" koji će dodatno upotpuniti turističku ponudu kladovskog kraja. Reč je o dva bazena sa brojnim pratećim sadržajima, jedan je za plivače dimenzija 50 x21 metar dubine od 2,2 do 2,5 metara , dok su dimenzijs bazena za neplivače 25 x 16,6 metara dubine od 0,5 do 1,25 metara. Kompleks će se nalaziti između dva jezera i sportske hale, na neizgrađenom zemljištu površine oko 22.550 metara,imaće prateće sadržaje kafe, upravnu zgradu, info-pultove, svlačionicu,zelene i saobraćajne površine.

U okviru realizacije projekta "Čista Srbija" na šest lokacija gradiće se 41 kilometar nove kanalizacione mreže i dva postrojenja za prerađu otpadnih voda po jedno u prigradskom naselju Kostol i u MZ Podvrška. Plan je da kanalizaciju dobiju meštani Velike Vrbice, stanovnici prigradskog naselja Rit, kao i stanari u delu Brze Palanke, Rtkova i Korbova, dok će se nova kanalizaciona mreža dužine 11 kilometara graditi u naselju Podvrška. Investiciju u novu kanalizacionu mrežu u okviru projekta "Čista Srbija" sa 21,3 miliona evra finanasira Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture. U ovoj godini završili smo drugu fazu radova na rekonstrukciji gradske zelene pijace.Nastavićemo sa ulaganjima u putnu infrastrukturu, u gradnju parkinga, dečijih igrališta rešavaćemo sve probleme koje kandiduju građani i koji im stvaraju najveće muke.

Šta poljoprivrednici mogu da očekuju u ovoj i u narednim godinama

U prethodnom periodu više od 45 miliona dinara izdvojili smo za podršku poljoprivrednicima, iskustva sa terena nam ukazuju da je vreme da promenimo taj odnos i zato smo se opredelili da u ataru Donjeg Ključa sprovedemo komasaciju poljoprivrednog zemljišta na 5167 hektara. Plan je da se taj postupak realizuje na 5146 parcela u delovima katastarskih opština Rtkovo, Korbovo, Velika i Mala Vrbica , Vajuga i Kostol . Komasacija je agrarna mera koja se sprovodi sa

ciljem ukrupnjavanja parcela pojedinačnih vlasnika poljoprivrednog zemljišta, čime se postiže brojni pozitivni efekti. Usitnjeni posedi su problem poljoprivrednicima, ali i lokalnoj samoupravi pa se smatra da će se komasacijom privući veće investicije u poljoprivredu. Od podrške domaćinima ne odustajemo.

U oblasti socijalne politike, obrazovanja i zdravstva stalno beležite stalno zadovoljavajuće rezultate.

Kao socijalno odgovorna vlast koja brine o ljudima koji su u statusu socijalne potrebe za socijalna davanja staračkim, samačkim i domaćinstvima sa više dece uz budžeta smo izdvojili 25 miliona dinara. U proteklom period u zgradama za socijalno stanovanje udomili smo višečlane porodice koje su bile bez krova nad glavom. Srednjoškolcima sufinansiramo besplatan prevoz do škole i nazad. Nastavićemo kupovinu interaktivnih tabli za seoske škole, djacima prvacima dajemo besplatne udžbenike. Školski udžbenici nisu jedini poklon za pravake, jer lokalni Savet za bezbednost saobraćaja opštine Kladovo mališanima dariva fluroscentne prsluke, trake i nalepnice za bolju zaštitu na putu od kuće do škole i nazad. Za potrebe ZC "Kladovo" kupili smo dva savremena sanitetska vozila, pomažemo u svim segmentima jer su naši lekari izrasli u heroje tokom pandemije virusa korona. Zajedno sa njima nastojimo da sugrađanima obezbedimo kvalitet na svim nivoima zdravstvene zaštite.

Opština Kladovo je uvek imala dobru saradnju sa dijasporom jer veliki broj građana živi i radi uglavnom u Skandinaviji.

U narednom periodu posebnu pažnju posvetiću saradnji sa dijasporom, jer naši sunarodnici moraju da se uvere da su dobrodošli u zavičaj.Kada udju u zgradu Opštinske uprave, u mesnu kancelariju ili u bilo koje javno preduzeće oni odatle moraju da izađu zadovoljni. Moraju da shvate da su dobrodošli da su deo nas koji im pružamo ruku saradnje koja će ih ohrabriti da investiraju u rodni kraj. Moja je obaveza da uspostavimo efikasne kontakte sa svim građanima i njihovim predstavnicima u skupštinskim klupama u Mesnim zajednicama i drugim organima, poručio je Saša Nikolić predsednik opštine Kladovo.

VLADIMIR VELIČKOVIĆ PREDSEDNIK OPŠTINE NEGOTIN: ZA UBRZANI RAZVOJ PORED VIZIJE, POTREBNI SU UREĐENA PUTNA INFRASTRUKTURA, INVESTICIJE I PODRŠKA DRŽAVE

U opštini Negotin su izbori za lokalni parlament održani prošle godine. Na predstojećim izbori građani opštine Negotina će glasati na republičkim parlamentarnim i predsedničkim izborima. Želeli smo da od Vladimira Veličkovića predsednika opštine Negotin saznamo, koji su to rezultati u ovoj opštini postignuti, ne samo zahvaljujući lokalnoj samoupravi, već i izuzetno velikom razumevanju republičkih organa i institucija, i naravno o planovima i konkretnim projektima koji su donešeni. Predsednik Veličković nas je i ovog puta ljubazno primio i strpljivo odgovarao na naša pitanja.

- *Predstojeći izbori su po mnogo čemu jedinstvena provera urađenog u proteklim godinama?*

U pravu ste. Naša obaveza je da građane informišemo o svakom koraku koji činimo kako bismo uredili i unapredili razne oblasti, sve u cilju stvaranja boljih uslova za život. Na izborima 3. aprila dobićemo potvrdu da li smo i koliko smo uspeli u menjanju Srbije na bolje. Verujem da će moji sugrađani svojim glasom pokazati da cene i poštuju trud koji svakodnevno ulaze naš predsednik Aleksandar Vučić, naša Vlada i mi na lokalnu. Mi smo na prethodnim lokalnim izborima dobili poverenje 75 procenata birača i pozivam moje sugrađane da i 3. aprila izadu na biračišta i pokažu da su novi auto putevi, razvoj privrede i poljoprivrede, nove bolnice, mere podrške mladima za povećanje nataliteta i mnogo toga još, pravi izbor, izbor za bolju budućnost naše dece.

- *Opština Negotin je u brojnim oblastima napredovala zahvaljujući pomoći Republike?*

ZAVIČAJ

Želim da istaknem da Opština Negotin kao i istok Srbije, nikada do sada nisu imali ovoliku podršku države i na tome prvenstveno zahvaljujem našem predsedniku Aleksandru Vučiću koji ulaže maksimalne napore u pokretanje ovog dela zemlje.

U toku je velika rekonstrukcija putne mreže na teritoriji naše opštine. Zahvalni smo na obnavljanju deonice puta Negotin-Zaječar, najznačajnijeg putnog pravca, a s obzirom da se nalazimo na tromeđi, od velikog značaja su i putevi koji nas povezuju sa susednim zemljama. Prošle godine je rekonstruisan put od Negotina do graničnog prelaza sa Rumunijom koji se nalazi na HE „Đerdap 2“, u dužini od šest kilometara. Uređenjem ove deonice najzadovoljniji su meštani sela Samarinovac i Prahovo, vikend naselja Kusjak kao i svi koji putuju u Rumuniju. Očekujemo svakoga dana da krenu radovi i na obnavljanju puta ka graničnom prelazu s Republikom Bugarskom kod Mokranja.

Reč je o pojačanom održavanju državnog puta IB reda br. 35, u dužini od 13 km, u vrednosti od blizu 600 miliona dinara. Ove godine očekujemo i radove na još jednom izuzetno važnom putnom pravcu, od Klokočevca do bukovske petlje, u dužini od 30 kilometara, koji će putovanje do Beograda, dunavskom magistralom, učiniti kvalitetnijim i što je najvažnije bezbednijim. Uspeli smo da obezbedimo i rekonstrukciju dela ulice od raskrsnice do Narodne biblioteke tj. ulica koje smo uredili 2019. godine, što je bilo jedno od naših predizbornih obećanja.

Februar 2022.

U ovoj godini nastavićemo sa obnavljanjem gradskih ulica sredstvima iz opštinskog budžeta. Novi izgled dobiće ulice Kneza Miloša, Ljube Nešića, Mire Vinklajt i deo ulice između Mire Vinklajt i Ljube Nešića. Vrednost ove investicije iznosiće 54 miliona dinara a aplicirali smo i za podršku nadležnog ministarstva za uređenje još nekih gradskih ulica.

- Pored rekonstrukcije putne mreže država je stala iza velikih projekata?

Republika je podržala naš projekat komasacije u timočkom delu opštine i to u katastarskim opštinama Rečka-Čubra, Rajac-Smedovac, Tamnići i Rogljevo-Veljkovo-Mokranje. Ukrupljavanje zemljišta na obuhvaćenih 4.560 hektara, država je podržala sa 57.533.898, dok je lokalna samouprava izdvojila 49.387.411 dinara.

U projekte od državnog značaja ubraja se izgradnja Industrijsko-hemijskog parka Prahovo, koji će obezbediti dolazak stranih investitora, milijardu evra godišnjih prihoda kompanija, direktno zapošljavanje oko 2.000 radnika, uz indirektno zapošljavanje, razvoj malih i srednjih preduzeća, značajan rast budžeta opštine Negotin, kao i rast životnog standarda stanovništva. Predstoji nam i izgradnja obilaznice, saobraćajno povezivanje industrijskog kompleksa u Prahovu sa državnim putem IB reda, broj 35, u cilju poboljšanja kvaliteta usluge putne mreže i povećanje bezbednosti odvijanja saobraćaja.

Opština Negotin će, zahvaljujući pomoći države, u saradnji sa Kancelarijom za javna ulaganja i Ministarstvom zaštite životne sredine Republike Srbije, rešiti problem otpadnih voda rekonstrukcijom postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda, a Republika će podržati i postavljanje primarne i sekundarne kanalizacione mreže u naselju Rastoka. Vrednost pomenuih investicija, koje ćemo realizovati u cilju zaštite životne sredine, premašuje četiri miliona evra. Uz podršku Republike uredićemo Zdravstveni centar i kompleks pivnica u Rajcu i Rogljevu.

- Poljoprivredi se u opštini Negotin poklanja posebna pažnja. Šta poljoprivrednici mogu da očekuju u ovoj i narednim godinama?

Želimo da stvaranjem boljih uslova omogućimo našim poljoprivrednicima da ostvare bolje rezultate. Navodnjavanje naše nizije, mreže države i naš agrarni budžet pomoći će da naši poljoprivrednici a i mi kao opština, budemo zadovoljni postignutim rezultatima u ovoj važnoj privrednoj oblasti. Mi smo prvenstveno poljoprivredni kraj i godinama kontinuirano pružamo veliku podršku subvencionisanjem naših poljoprivrednih proizvođača. U prethodne četiri godine za agrarni buget

izdvojili smo 79 miliona dinara čime smo podržali preko 1.100 zahteva poljoprivrednih proizvođača. Već sam spomenuo proces komasacije koji sprovodimo u cilju jačanja vinogradarskih i vinarskih kapaciteta.

Naše poljoprivredne potencijale želimo da podignemo kroz povećanje samih zasada koji donose veće prihode što ćemo ostvariti navodnjavanjem negotinske nizije, projektom koji je podržala naša država. Prvenstveno mislim na povećanje prihoda sa promenom kultura koje donose veće prihode, povtarstvo i voćarstvo. U prvoj fazi projekta biće izgrađena crpna stanica, kaptaža na dušanovačkom brdu, glavni vod do Negotina, u dužini od šest kilometara, revitalizovaće se postojeća mreža za navodnjavanje na 1.100 hektara i izgraditi mreža na dodatnih 850 hektara. Vrednost prve faze projekta iznosiće 11.624.000 evra. A namera nam je da ovaj proces sprovedemo u celoj negotinskoj niziji.

- I Opština Negotin je sigurno među opštinama koje se brzo razvijaju i postaju poželjna destinacija?

Za ubrzani razvoj pored vizije, potrebni su uređena putna infrastruktura, investicije i podrška države. Već sam naglasio da će uskoro putna infrastruktura izgledati potpuno drugačije uz obnovljene glavne saobraćajnice. Pokretanje privrede uz dalji razvoj Kompanije „Eliksir Grupa“ ali i dolazak novih investitora koji će biti deo našeg industrijskog kompleksa u Prahovu, je pred nama. Činimo sve što je u našoj moći da pokrenemo našu opština, sprečimo odlazak naših sugrađana, omogućimo povratak onih koji su otišli ali i dolazak ljudi koji će poželeti da postanu deo naše lokalne zajednice. Verujem da ćemo uređenjem pivnica koje je, pored naše države podržala i Evropska unija preko svojih predpristupnih fondova, podignuti naše turističke potencijale i postati atraktivniji turistima iz zemlje i inostranstva. Naša snaga je u zajedništvu i povezivanju, i iz tog razloga mislim da povezivanjem turističkih potencijala sa istoka Srbije postajemo destinacija koju obavezno treba obići a toliko toga imamo ponuditi. Izuzetno bogato istorijsko nasleđe, prirodne lepote Vratne, Zamne, Mokranjskih stena, lovnih, kulturnih, verskih turizam, odlično vino i jedinstvene pivnica, su više nego dobar razlog da se u Negotin upute svi koji su željni dobrog i kvalitetnog odmora.

Neizbežno pitanje je saradnja sa našom dijasporom, jer veliki broj građana opštine Negotin i danas živi i radi širom Evrope.

Mi imamo veliko poštovanje prema našoj dijaspori. Rezultati su očigledni, svaku njihovu inicijativu smo podržavali i to ćemo činiti i ubuduće. Nas raduje zajednička saradnja, jer su to uvek konstruktivni predlozi koji se odnose na uređenje njihovih mesnih zajednica. Da li su to putevi, ulice, trotoari koje treba srediti, vodovod, kanalizacija, čak i pijacični proctor, školske zgrade, ambulante, domovi kulture, uvek smo prihvatali njihovu inicijativu, ili oni našu, pa se slobodno može reći da su nam sela lepo uređena, kvalitet života je podignut na visok nivo i sve više ima naši ljudi, koji su penzije stekli u inostranstvu, da se opredeljuju da nastave život u svom zavičaju.

Zato slobodno mogu da kažem da je u pitanju saradnja koju krasи poverenje koje smo uspeli da vratimo, da ono što radi naša Opština i Srbiju celini je za opšte dobro srpskog naroda gde god on živeo i radio. U narednom periodu ćemo predložiti i konkretnе oblike saradnje predložiti gde oni mogu sigurno uložiti svoju ušteđevinu ili kapital i pokazati da je Srbija stabilna zemlja koja se razvija i gde se svima pruža podjednaka šansa za život, rad i napredovanje, kazao je na kraju razgovora Vladimir Veličković predsednik opštine Negotin.

PESNICI IZ NOVOG SADA GOSTI BEČKE PROSVJETE

Povodom praznika Sretenja, bečkoj publiku se predstavili gosti Prosvjete, četiri izuzetne ličnosti, pesnici, ali i nosioci odgovornih funkcija u srpskoj kulturi i politici: pesnik Dragomir Stanić, predsednik Matice srpske; pesnik Selimir Radulović, upravnik Biblioteke Matice srpske; pesnik Nenad Šaponja, direktor KCV Miloš Crnjanski i na posletku, ali ne manje važan, pesnik, Igor Mirović, predsednik Pokrajinske vlade Vojvodine.

Tradicionalna tribina Prosvjete "Susreti i razgovori", koja slavi desetogodišnjicu, bila je, kao u obično, izuzetno posećena, a zahvaljujući pesnicima, raspoloženje je bilo na viokom nivou.

Bečka publika je toplo i sa zadovoljstvom pozdravila visoke goste, a pesnici su uzvratili nadahnutim čitanjem svojih odabralih stihova.

Posebno prijatno iznenadenje za prisutne bio je pesnički nastup Igora Mirovića, jer mnogima u rasejanju nije bio do sada poznat njegov književni rad, ali su i ostali stvaraoci, svaki iz svoje književne poetike, značajno doprineli velikom uspehu ovog književnog događaja.

Kroz veče je vodio Srđan Mijalković, predsjednik Prosvjete i inicijator tribine.

Ova tribina bila je podržana od strane ambasadora Srbije u Austriji Nebojše Rodića i Episkopa austrijsko-švajcarskog gospodina Andreja, koji su svojim prisustvom uveličali skup, na kome je bio i veliki broj bečkih književnih stvaralaca, studenata, predstavnika diplomatskog kora i sveštenstva.

"Posle dve godine pauze zbog pandemije, ponovo smo zajedno, ali vredelo je čekati.

Evropska prestonica kulture, Novi Sad danas je pozdravila kulturnu tradiciju Beča i povezala sve nas, koliko ta dva grada, Srbiju i Austriju, toliko i građane u rasejanju sa maticom, a sve to na najbolji mogući način." Rekao je na otvaranju manifestacije Srđan Mijalković.

U ime pesnika, obratio se najmlađi, Igor

Mirović: „Radujem se da smo među našim ljudima u Beču, srećni smo se da smo doživeli ovako lep doček i odličnu organizaciju. Ovakvi događaji mnogo znače za povezivanje kulturnih institucija iz Vojvodine i Srbije sa našim građima u dijaspori i nadamo se da će se saradnja nastaviti i produbiti.“

DIJASPORA JE POSEBNA SNAGA JEDNE ZEMLJE

ODANI OTADŽBINI, LJUDI VELIKOG SRCA

Posle nedavnih napada na rad Arnoa Gujona, direktora Uprave za saradnju sa dijasporom i Srbima u regionu, u kojima su i Srbi u dijaspori nazivani izdajnicima, kolaboracionistima i drugim pogrdnim imenima, oglasili su se Srbi iz Austrije.

Učinili su to Aleksandar – Saša Stanković, predsednik Austrijskog saveza srpskog folklora i Kulturno sportskog društva Bambi, Saša Božinović, potpredsednik ASSF i SKC "Stevan Mokranjac" i predstavnici drugih kulturno-umetničkih društava u sastavu Austrijskog saveza srpskog folklora.

Predstavnici društava koja decenijama čuvaju srpski jezik, tradiciju i kulturno nasleđe ne mogu da se pomire i prihvate navede u pojedinim medijima.

– Takvi navodi su nečuveni i besmisleni. Ne znamo, niti nas interesuje sa kojim ciljem neko kroz medije napada na prvom mestu Gujona u kojem su naših društava u dijaspori posle dužeg vremena pronašla sagovornika. Sa njim smo izgradili jedan kvalitetan komunikacioni most sa Ministarstvom spoljnih poslova i drugim institucijama Vlade Srbije – ističe Aleksandar Stanković.

On podseća da je nedavno imao sastanak sa Gujom u Srbiji povodom Austrijske smotre srpskog folklora i još jednom se uverio u njegovu veliku volju za kvalitetnu saradnju, na čemu su neizmerno zahvalni.

– Pružamo podršku Gujoni i cenimo njegovu neizmenju ljubav prema Srbiji. Sramota je da u današnje vreme nas

koji smo se opredelili da ovde živimo i radimo, a na svaki način podržavamo svoju otadžbinu, neko naziva izdajnicima – kaže Saša Božinović.

Razlozi zbog koji su se državljani Srbije prethodnih decenija našli u Austriji, ali i drugim državama sveta su različiti, a kakvi god da su, nisu

Povodom napada nekih medija i javnih ličnosti na humanitarca i dobrotvora Arnoa Gujona, direktora Uprave za saradnju s dijasporom i Srbima u regionu, odbor SPKD Prosvjete u Austriji obratio se srpskoj javnosti, sa željom da se u cilju zaštite istine, morala, demokratskih vrednosti i građanskih prava čuje i glas srpske dijaspore, koja je posredna žrtva tih napada.

"U delu privatnih i javnih medija u Srbiji odomačio se manir tabloidizacije i maštovitog, selektivnog i kreativnog odnosa prema objektivnoj stvarnosti, činjenicama i osobama čije je mišljenje i delanje različito od njihovog. Uz to, ne može se tvrditi da ti i takvi mediji imaju svoj stav, program ili mišljenje, već je ono često zavisno od situacije, volje određenih političkih činilaca i sponzora koji su u datom trenutku najizdašniji. Najnoviji obrazac te primitivne zloupotrebe medija je i napad na Arnoa Gujona: bez relevantnih dokaza i činjenica, vrlo lukavo i perfidno, spinuju se i subjektivno tumače informacije o radu humanitarne organizacije Solidarnost za Kosovo čiji je Gujon osnivač, kao i rad Uprave za saradnju s dijasporom i Srbima u regionu, na čijem je on čelu i izvode besmisleni zaključci iz kojih slede drski napadi, provokacije i zamene teza", istakao je prof. Srđan Mijalković, član Glavnog odbora Prosvjete i predsednik odbora u Austriji.

"Kroz napade na ovog dobrotvora i njegov višegodišnji napor da se ogromnom broju dece, koja žive pod više nego teškim uslovima na Kosovu i Metohiji, poboljša kvalitet života, a mnogim porodicama i obezbedi puki opstanak, provlači se pokušaj osporavanja plemenite misije Arnoa Gujona i njegovih saradnika. Pomagati ljudima, plemenito je delo. Pomagati deci, još više. Izgleda da je glavni problem taj što Gujon i prijatelji pomažu onima koji najteže žive u Evropi – srpskoj deci i srpskim porodicama, žrtvama terora i segregacije od strane tzv. privremenih kosovskih institucija na KiM", dodao je on.

razlog za osuđivanje i etiketiranje raznim nazivima, smatra Stanković.

– Naši ljudi vole svoju zemlju i krajeve iz kojih dolaze. Kroz samorganizovanje u raznim kulturnim i prosvetnim društvima i kroz svoju privrednu i ekonomsku delatnost, na svaki mogući način pokušavaju da pomognu svom narodu koji živi i radi u Austriji, ali i matici.

– Prilično dugo smo pozivali i čekali mogućnost da ostvarimo kontakte sa predstvincima naših institucija u Srbiji i sada smo dobili priliku za tako nešto. Zahvaljujući savremenim medijima i socijalnim mrežama pruža nam se prilika svima da vidimo šta su ministarstvo na čelu sa Nikolom Selakovićem i Uprava sa Gujom u prethodne dve godine uradili ne samo za Srbe u dijaspori i regionu već i u samoj Srbiji poboljšavajući ugled našeg naroda u svetu – dodaje Stanković.

KUD "BRANKO RADIČEVIĆ" BEČ POSLE DUGE PAUZE ZBOG KORONA VIRUSA, PONOVO SE ČULA DEČJA GRAJА, ODZVANJALA PESMA I IGRALI ŽELJNI DRUŽENJA

U Kulturno-umetničkom društvu "Branko Radičević" u Beču, posle duge pauze zbog epidemije korona virusa, ponovo se čuje dečja graja, odzvanjuju pesma i igra članova koji su jedva dočekali da se okupe i druže. Priredbom, samo za članove kluba, vodeći računa o zdravlju, obeležen je u subotu uveče početak rada.

Umetnički rukovodilac Borislav Kapetanović kaže da je tokom trajanja mera zbog korona virusa vežbala samo dečja grupa, a jedan kraći period i srednja folklorna grupa, koje su se u punom sjaju predstavile publiци.

– Cilj je da sada počnu redovne probe svih grupa, a zatim i da se omasovi ansambl. Drago nam je da je odziv za početak proba bio veći od 90 odsto – zadovoljan je Kapetanović.

Prvi ansambl i veterani trebalo bi da startuju s probama 4. marta.

Radmila Maksimović, predsednica KUD-a, ističe da je ponovni početak rada važan za sve članove jer opet mogu da se druže.

– Bili su oni u kontaktu i tokom korone, preko Vocap grupe, vežbali su igre, ali nije bilo susreta uživo. Mnogo znači lični kontakt. Uželeti su se jedni drugih, kad se završi proba ovih mlađih jedva idu kući – priča Maksimovićeva.

Kako kaže, i prvi ansambl i veterani jedva čekaju da počnu s pro-

be, a ističe da je veliko interesovanje za grupu veterana.

Na priredbi je bilo mnogo malisana koji su nastupili prvi put, a u društvu se nadaju da će dve grupe, iako već masovne, moći i da udvostruče – da svaka porodica dovede po dvoje dece.

Priredbu kojom je označen početak nove sezone, mladi igrači počeli su novom koreografijom. Srednji ansambl uspeo je za kratko vreme da uvežba Igre iz Pirota, novu koreografiju koju je postavio Velimir Agovski.

Program su upotpunile recitacije, a budući da je manifestacija prvo bitno planirana za 27. januar, na Svetog Savu, ali pomerena zbog korona virusa, deca su govorila stihove posvećene najvećem srpskom prosvetitelju. Recitovale su Sara Baroš, Ana, Sofija i Andrej Petrović i Ksenija Kovačević, a o Svetom Savi govorile su članice srednjeg ansambla Anastasija Panić i Andela Stanojević.

Uprava Društva podelila je članovima malog i srednjeg folklora svetosavske poklone. Radmila Maksimović je poseban poklon uručila Dragutinu Petkoviću, legendi organizovanja naše dijaspore koji je proslavio 79. rođendan i najstariji je član "Branka Radičevića".

Iz "Radičevića" poručuju:

– Svi koji žele da igraju i nastupaju dobrodošli su ako žele da uče koreografije i da ih izvode.

Kapetanović navodi da još nema preciznog plana manifestacija i gostovanja za novu sezonu, ali za sada je poznato da će 1. aprila nastupiti na festivalu u Republici Srpskoj, u Banjaluci i Novom Gradu, kad putuju u goste KUD "Una". U narednom periodu znaće se i na kom će festivalu učestvovati u julu, da li u Bugarskoj ili na Malti.

"Branko Radičević" ove godine počinje i pripreme za obeležavanje značajnog jubileja – četiri decenije postojanja i rada društva.

– U aprilu naredne godine obeležićemo 40 godina postojanja kulturno-umetničkog društva, a planiramo i da objavimo specijalnu monografiju o četiri decenije rada – kaže Kapetanović.

EPISKOP ANDREJ SLUŽIO SVETU ARHIJEREJSKU LITURGIJU U MANASTIRU VISOKIM DEČANIMA

Sa blagoslovom Njegovog Preosveštenstva Episkopa raško-prirenetskog g. Teodosija, Njegovo Preosveštenstvo Episkop austrijsko-švajcarski g. Andrej služio je 26. februara 2022. godine, na Zadušnice, svetu arhijerejsku Liturgiju u manastiru Visokim Dečanima.

Sasluživali su jerej Filip Milunović, sekretar Eparhije austrijsko-švajcarske, i jeromonah Petar Dečanac uz pojanje manastirskog bratstva.

Nakon svete Liturgije vladika Andrej je zajedno sa dečanskim monasima učestvovao u parastosu na dečanskom groblju udaljenom oko jedan kilometar od manastira. Parastosu su prisustvovali Srbi prognani iz Dečana i okoline, kao i grupa austrijskih novinara koji su mogli da se uvere koliko je dečansko srpsko pravoslavno groblje devastirano od strane vandala.

Vladika Andrej je uputio reči ohrabrenja prognanom narodu i dečanskim monasima i pozvao na mir, trpljenje i molitvu.

SEĆANJA NA ŽRTVE I STRADANJA NAPAĆENOG NARODA

Siniša Bencun, ambasador Bosne i Hercegovine pri međunarodnim organizacijama u Beču, posetio je episkopa austrijsko-švajcarskog Andreja sa kojim je vodio dijalog o aktuelnim temama i događajima koji se tiču života srpskog naroda na prostoru Austrije.

Vladika je izrazio radost i opšti utisak da naš narod u eparhiji austrijsko-švajcarskoj posećuje u velikom broju svoje hramove učestvujući aktivno u crkvenom i kulturnom životu. U vezi s tim, iz svog iskustva ukazao je na važnost saradnje i podrške međucrkvenih tela.

Ambasador Bencun je istakao značaj poštovanja institucija i svih onih čije odluke mogu doprineti životu u dijaspori na dobrobit i napredak svih. Istaknuta je i neophodnost objektivnog informisanja u okviru kulture sećanja na žrtve i stradanja napačenog naroda.

Episkop je s tim u vezi najavio osvećenje spomen-hrama u Mauthauzenu, koje je planirano za jesen ove godine.

Februar 2022.

SPC IMA VELIKI DRUŠTVENI ZNAČAJ

Na poziv Gudrun Kugler, predsednice grupe prijateljstva sa Srbijom austrijskog parlamenta, episkop austrijsko-švajcarski Andrej je sa sveštenstvom posetio austrijsku skupštinu.

Njih je najpre sa istorijom Austrije upoznao prof. dr Ernst Brikmiler sa Bečkog univerziteta. Potom je delegacija SPC obišla privremene prostorije austrijskog parlamenta, kao i Nacionalnu biblioteku i Špansku školu jahanja.

Zatim su vladika i sveštenici, zajedno sa poslanicom Kugler, obišli crkvu Augustinerkirche. Takođe su obišli i kapelu Loreto u kojoj su sahranjena srca nekadašnjih austrijskih vlasta porodice Habsburg. Tokom razgovora naglašen je značaj dijaloga politike i verskih zajednica.

– Verske zajednice treba da se intenzivno bave austrijskom istorijom i politikom, a potrebna je spremnost i politike na dijalog sa verskim zajednicama. Doprinos Srpske pravoslavne crkve u Austriji je od posebno velikog društvenog značaja – istakla je poslanica Kugler.

Vladika i Kuglerova su osudili ratna dejstva Rusije u Ukrajini i nglasili da je zadatak crkve da doprinese pomirenju. Vladika Andrej je podvukao da SPC priznaje teritorijalni suverenitet Ukrajine.

ZAVIČAJ

SRPSKI KULTURNI CENTAR "MOKRANJAC" BEČ

PRINCEZA OČARALA MLAĐANOGLA PILOTA

U Srpskom kulturnom centru "Stevan Mokranjac" u Beču proteklog vikenda, posle pauze zbog kovida, organizovan je tradicionalni maskenbal, na veliku radost mališana i zadovoljstvo roditelja koji su se okupili u velikom broju.

Posle dvogodišnjeg izostanka, zbog epidemioloških mera, uzrokovanih korona virusom, deca su jedva dočekala da obuku kostime svojih omiljenih junaka iz crtanih filmova i likovima vila, princeza, policajaca, guvara... puste mašti na volju.

Bilo je to veče puno radosti, sreće, ljubavi, šale, pesme i igre, u kojem je šarolikost dečijih maski, originalnih i maštovitih, ispunila prostorije "Mokranjca". Tako je uz malenu princezu Vanju Mijucić bio i još mlađi pilot Lazar Milivojević. Program je bio osmišljen u tri dela, a čast da otvore ovu veselu, šarenu manifestaciju pripala je najmlađima i najslađima – školici folklora i pionirima. Njihov dvočasovni program su osmisili Aleksandar Novaković, koji uvežbava polaznike školice folklora, i Mila Gajić. Njih dvoje su inače igrači prvog ansambla, a za decu su priredili razne igre i animacije prilagođene njihovom uzrastu.

Mališani su uz pesmu, igru i mnogo osmeha prelazili različite prepreke i pokazivali svoju maštovitost, ali su na kraju svili pobednici. To su proslavili zajedničkim kolom u koje su se uz najmlađe uhvatili i njihovi roditelji.

– Bilo je pravo zadovoljstvo videti sve u zajedničkom kolu, uz utisk da se, konično, polako vraćamo u normalu – rekao je potpredsednik SKC "Mokranjac" Saša Božinović.

Posle najmladih, na red su došli malo stariji, srednji ansambl, čiji su članovi na malo ozbiljniji način iskazali maštovitost i uz originalnu šminku učinili ovaj maskenbal zanimljivijim. Oni su svoj deo programa

pod maskama organizovali uz pesmu i igru, a di-džej je puštao muziku poznatih domaćih i stranih izvođača. Igralo se i pevalo, a naravno opet je neizbežno bilo kolo, jer su mlađi igrači nepogrešivo iskazali svoje umeće i veštini i pod maskama. Za kraj programa, u trećem delu večeri, na scenu su stupili veterani, koji su se priključili uživanju posle svih dnevnih obaveza. Oni su, ne zaostajući u maštovitosti od mlađih kolega, svojim originalnim maskama i odećom oduševili – a mogli su se videti seniori u kostimu jagode, Lare Kroft, veštice – sve prisutne i još jednom dokazali da su godine samo broj.

Božinović je posebno zahvalio mama koje su iskazale svoje kulinarске veštine i napravile za sve velike količine kolača i drugih specijaliteta, pa je bilo predivno za oči videti dva stola puna raznih domaćih đakonija.

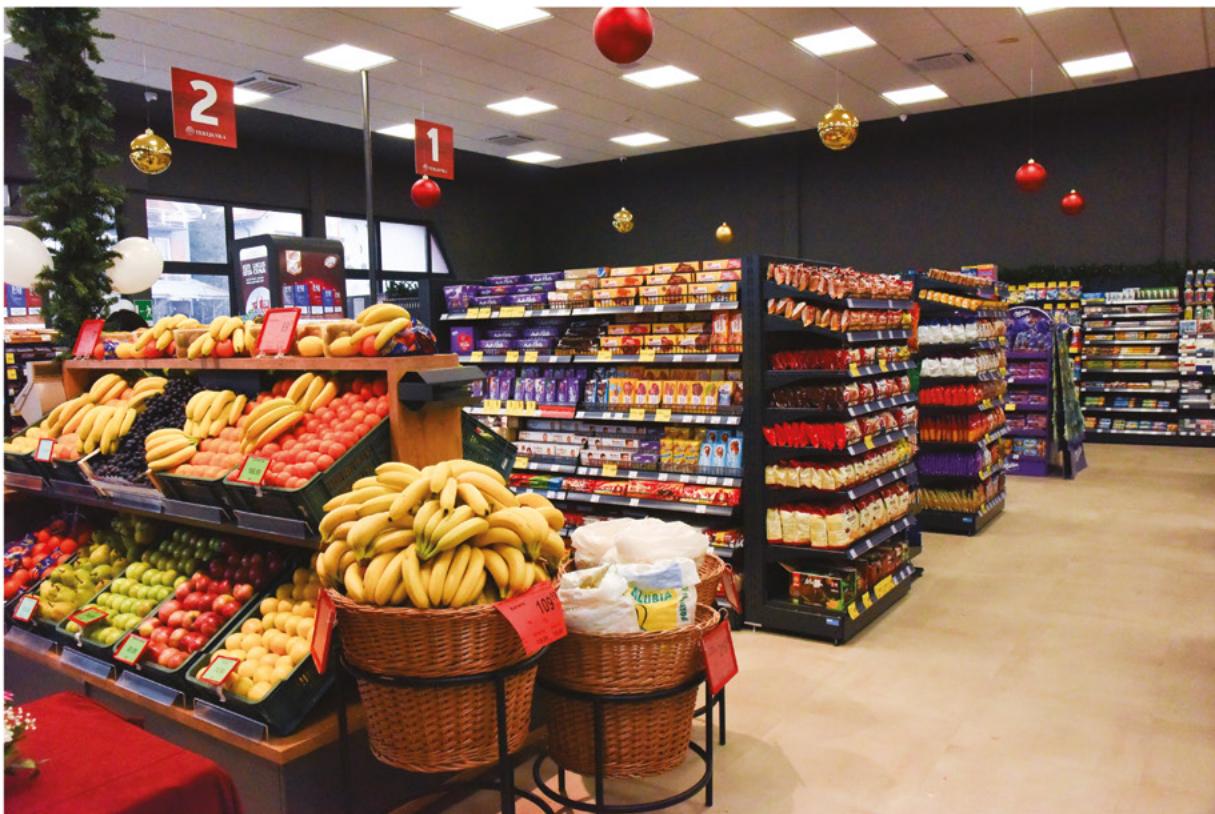

Posle nekoliko čaša vina i veterani su u divnoj i razigranoj atmosferi, kako i dolikuje folklornom ansamblu ovog renomea, razvili veliko kolo u sali koje je trajalo skoro do ponoći, kad je druženje, zbog još važećih mera, završeno.

– Veoma sam srećan i ponosan što su prostorije "Mokranjca" bile ispunjene kao što je to bio slučaj i pre pandemije korona virusa – rekao je Božinović.

Saša Božinović je najavio koncert za 12. mart, sa početkom u 19.30, koji će biti održan u svečanoj sali Burga Pertholsdorf.

– Deca će tada maske zameniti narodnom nošnjom i, posle dve godine pauze, na bini pokazati ono što najviše vole, a to je folklor, i tako svima pokazati kako se voli i neguje srpska kultura – poručio je Božinović.

Porodična kompanija
TEKIJANKA
Najpovoljnija porodična kupovina
Osnovana 1990.

VIŠE OD 30 GODINA
DOMAĆI TRGOVAČKI LANAC
JE OMILJENA TRGOVINA U
ISTOČNOJ SRBIJI

WWW.TEKIJANKA.COM

U BEČU ORGANIZOVAN PRVI MUZIČKI FESTIVAL „GLAS MLADIH“ OKUPIO MLADE TALENTOVANE PEVAČE I INSTRUMENTALISTE

U Beču je prvi put organizovan muzički festival Glas mladih koji je okupio mlade talentovane pevače i instrumentaliste. Posebna čar festivala bila je što su se učesnici iz Beča putem video-linka povezali sa maticom.

Bečki klub Trezor, jedno od omiljenih mesta za zabavu i izlaska naših ljudi u Beču, pretvoren u centar kulture, entuzijazma i umetnosti. Broj učesnika, kao i publike, bio je ograničen zbog epidemioloških mera, ali i pored toga festival je opravdao očekivanja.

Nastupilo je ukupno 40 učesnika – mladi umetnici su pod budnim okom svojih kvalitetnih i posvećenih pedagoga pokazali su šta znaju i pobrali simpatije publike koje je aplauzima nagradila njihovo umeće.

Zbog epidemioloških mera, ovog puta nisu bili svi u mogućnosti da dođu i učestvuju na festivalu, ali je i onima koji fizički nisu mogli da budu prisutni ovoj muzičkoj manifestaciji, bilo omogućeno da se čuju – uključivanjem preko interneta i aplikacije i njihov glas čuo se na sceni, na velikom led panelu. Tako se uključila mlada Andjela Paleznica iz Republike Srpske, i svojim divnim nežnim glasom ganula sve prisutne, izvodeći numere "Gde si bila jare moje" i "O, ciganko moja".

Međutim, glavno povezivanje sa maticom bilo je uključenje u koncert KUD "Svetozar Marković" iz Novog Sada. Omladinski orkestar, izuzetno kvalitetan i muzički zreo, sa bogatim aranžmanima i pod izvrstnim stručnim rukovodstvom Slobodana Bože Telečkog, izveo je numere "Sviljen konac", "Stade se cveće rosom kititi" i "Berem grožđe, biram tamjaniku", sa solistkinjom Katarinom Popović.

Prisutne u Beču pozdravio je i Miodrag Petković, direktor KUD-a "Svetozar Marković" iz Novog Sada, koji je izrazio zadovoljstvo što su mladi umetnici, sa pedagozima i klubovima, zajedno, na takav način uspostavili kulturnu i umetničku saradnju.

Od učesnika iz Beča nastupili su Leon Budimir i Marko Stevanović, učenici pedagoga Nikole Zarića. Leon je izveo numere "Gloryland" i "Kolubarski vez", a Marko se publici predstavio spletom narodnih tema i Mozaik kolom. Pod budnim okom pedagoga Momira Marijokovića, nastupilo je četvoro njegovih učenika. Enis Karaga je izveo "Lazino kolo" i hitove "Ja te pjesmom zovem" i "Zvijezda tjeraj mjeseca", Kristijan Lungu koji se predstavio pesmom "Jesen u mom sokaku" i numerom "Žagubičanka kolo", Laura Radosavljević je izvela "Bojerku" i "Prelaz kolo", a Jovan Stević je uveselio publiku "Žikinim" i "Kosačkim kolom".

Pedagozi Željko Grujić i Srđan Demirović bodrili su svog učenika Nikolu Terzića koji je izveo numere "Imam jedan život" i "Rumunsku svitu", dok je Miloš Kračunović ispratio svog učenika Davida Jordićevića koji se predstavio pesmama "Sumertime" i "Autumn Leaves", te studenta muzičke umetnosti u Beču, na odseku solo pevanja Danijela Jankovića, koji je izveo pesme "A, što ćemo ljubav kriti" i "Pukni zoro".

U drugom delu programa, učesnici su nastupili u pratnji pedagoga što je festivalu dalo posebnu notu i šarm. Na kraju dvočasovnog programa, svi učesnici su sa scene pozdravili publiku i zajedno zasvirali zapevali, da bi se u dobrom raspoloženju rastali uz obećanje jedni drugima – "vidimo se uskoro".

Publika, ali i učesnici imali su priliku da čuju i osete nekoliko muzičkih žanrova i pravaca, od etno-izvorne muzike i instrumenata kao što su kaval, gajde, tambura, preko narodne i popularne muzike, sve do džeza. Pedagog Aleksandar Arabadžijev predstavio je učenika Lazara Jevtića koji je izveo "Gajtan oro" i "Staro makedonsko gajdarsko".

Festival je organizovalo udruženje A:Kultura iz Beča, sa partnerom, novim udruženjem Oultiverzum Art Fabrik. Inače, A:Kultura godinama uspešno organizuje kulturna i umetnička događanja, poput festivala za decu Zlatna pčela, zatim Festival radosti, novogodišnji koncert Tri noći, Koncert filmske muzike i Sunčani etno-festival.

DR NEVENKA MIRKOVIĆ GINEKOLOG- AKUŠER, HORMONSKI SPECIJALISTA I SPECIJALISTA PSIHO- SOMATIKE:

KAKO SE LEČI ŽIVOT

Hormoni, sveta tajna našeg tela, otkrivaju sve jer na njih sve utiče. Onog momenta kada pre-pustimo tu malu fabriku života vremenu, bez kormila brod luta i za sve krivimo sudbinu. Moderni čovek je često izgubljen među svojim delima i tekovinama društva.

Samo velik čovek i velik doktor, mogu jednostavnim rečima popraviti svakog, i sve na šta u toku dana naiđu. Iz ordinacije dr Mirković niko nije izašao isti, jer vas ona poput dobre domaćice ne pušta na put punih džepova svog blaga iz vrča bez dna. Bez dna, jer razume svet. Zato i jeste jedna od najpoznatijih lekara u zapadno- evropskoj dijaspori, dr Nevenka Mirković, ginekolog akusher, hormonski specijalista i specijalista psiho- somatike sa ordinacijom u Beču. Njena ordinacija okuplja pacijente iz čitavog sveta, najpre one koji uvek žele više i tragaju za autentičnom verzijom sebe, koja kada se živi ispravno, ne ostavlja mesta bolesti. U ordinaciji vladaju prijateljska, porodična atmosfera, živa razmena iskustava u kojoj ljudi uče da sagledaju širu sliku života i uzajamna iskrena podrška kroz deljenje informacija o baš svemu. Dok smo fotografisali ovu izuzetno modernu ordinaciju na Otakringu, u srcu glavnog grada Austrije, i na zidu brojne diplome o kojima doktorka ne govori jer je kako kaže 'svaka diploma samo osvećivanje neophodnog kolektivnog znanja'- prisustvovali smo jedinstvenom umrežavanju pacijenata, od kojih su neki tu bili i iz drugih zemalja, sa svojim prevodiocima. Doktorka Mirković ceni vreme svojih pacijenata kako životno, tako i svakodnevno- ipak ne stedeći svoje vreme već se posvećujući potpuno. Ordinacija je ovde nešto više, ona je Početak pobjede nad samim sobom i svim onim što nam ne da da budemo oni koji jesmo- tj najbolji koji možemo biti.

"Oduvek me je zanimala pozadina bolesti. Pacijenti sami kad- tad otvore svoj život kao kutiju sata, i onda saznamo Zašto je baš toliko sati u dotičnom organizmu. Nezadovoljstvo brakom, porodičnim odnosima, ličnim ostvarenjem, izborima, poslom i dostignućima posledica su naše slike o sebi i osobina, kojima smo dozvolili da rukovode našim dragocenim i neponovljivim vremenom na Zemlji. Vreme se ne može vratiti, ali se mnogo toga može popraviti.

Nekada indirektno, nekada direktno posavetujem pacijenta kako da popravi zdravstveno stanje ali i otkloni uzrok bolesti ili tegoba. Hormonski disbalans može se dovesti u red supstitutima, oni su uvek tu, ali živeti sa lekovima i problemima ne znači i uspešno slagati organizam. Lekar leči život čoveka. Danas postoje razni termini za to, nove filozofije. Pre-menstrualni sindrom se n pr ne može promeniti samo hormonima, jer ciklične promene vode u depresiju a ona ima još šire polje de-

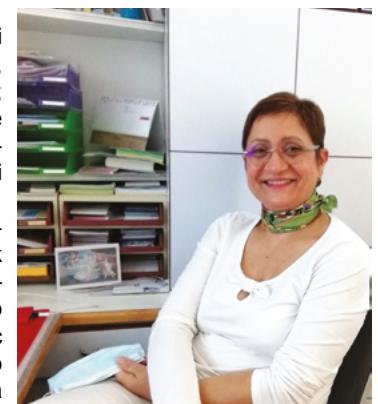
lovanja. Pacijent mora izaći iz stresa, za početak. Prvo pacijent mora nešto da uradi za sebe, a onda mu lekar može pomoći. U tom slučaju, lekar može dati hormonsku i fito- terapiju itd ali pacijent treba da da sve od sebe. Problemi su hrabrima jednostavni. Ne možete od lekara zahtevati prošireni razgovor, a da sebi ne date više mesta u životu.

Svi se pitaju, Otkud meni ova bolest? A ne pitaju se, Kojim redom ču srediti život, razvesti se, promeniti posao, oslobođuti se viška kilograma i loših navika?

Ne dozvolite da se lekar i prijatelji umore savetujući vas, delujte na svoje vreme i sebe; popravite kvalitet sna, napravite novi izbor ljudi sa kojima se družite, budite iskreni prema sebi i pre svega odgovorni.

Simbol modernog načina života je postao Umor, nedostatak snage volje, vremena, personala, novca, svega: teži se samo vrhovima puta uspeha a to je već kraj i nema težinu, ako niste u to penjanje uložili sebe. Rad na sebi, popularan je naziv za naj-jednostavniju Brigu o sebi, odgovoran odnos prema životu. Ljudi danas lako dolaze do zida, jer brz tempo svakodnevnice nameće radost i laikoču kao rezultat osvajanja vrhova a kuće se zidaju u podnožju. Malo skromnosti, svesnosti i normalnosti daće puno blagodeli. Pacijenti koji rade na sebi, po nekom pravilu dolaze redovno ali maksimalno dva puta godišnje.

Hormoni ne vole pritisak, a taj pritisak na čoveka- ukoliko ga čovek prihvati, donosi disbalans u radu hormona što se reflektuje na sve aspekte života koji u interakciji sa drugima dovodi do stresa i tegoba, a potom i bolesti. Začarani krug se ne puni lekovima, on se raskida i život se vraća mirnoj liniji koja nas vodi na mnoga nova, lepa mesta koja zaslужimo kada zavolimo sebe."

U PREDIVNOM AMBIJENTU MOKRANJČEVE KUĆE MUZEJ KRAJINE OBELEŽIO 88 GODINA OD OSNIVANJA MUZEJA I SLAVU SVETI SIMEON I ANA

U predivnom ambijentu Mokranjčeve kuće, kolektiv Muzeja Krajine obeležio je 88 godina od osnivanja Muzeja i slavu Sveti Simeon i Ana, uz poštovanje epidemioloških mera, u skromnom okruženju svojih najbližih saradnika. Nakon rezanja slavskog kolača, direktor Muzeja Ivica Trajković i prof. dr Danijela Đukić Čosić otvorili su memorijalnu postavku posvećenu prof. dr Momčilu St. Mokranjacu, sinu slavnog kompozitora.

Oživljavanje sećanja na izuzetnog naučnika i profesora Momčila St. Mokranjca, jedinog potomka slavnog srpskog kompozitora Stevana St. Mokranjca i otkrivanje zasluga i doprinosova koje je imao, ali i

priznanja koja je dobio, nastali su nakon dugog i posvećenog istraživanja. Projekat "Memorijalna postavka posvećena prof. dr Momčilu St. Mokranjacu" realizovan je u saradnji sa Farmaceutskim fakultetom Univerziteta u Beogradu, uz finansijsku podršku Ministarstva kulture i informisanja RS.

Memorijalna postavka posvećena prof. dr Momčilu St. Mokranjacu je plod saradnje Farmaceutskog fakulteta Univerziteta u Beogradu i Muzeja Krajine u Negotinu čija je želja bila da se posetioci Rodne kuće Stevana St. Mokranjca mogu upoznati osim sa likom i delom srpskog kompozitora i sa izuzetnim radom njegovog potomka. Ovom obimnom i značajnom postavkom se na jednom mestu može sagledati kako izgleda život i delo jednog od cenjenih srpskih naučnika i univerzitskih profesora kao uzor mladima kako treba živeti i raditi.

Momčilo St. Mokranjac (28. april 1899 – 16. septembar 1967) he-

ZAVIČAJ

mičar sa Sorbone, profesor i toksikolog, jedan je od najvećih srpskih umova koji su se tokom i nakon Velikog rata školovali u Francuskoj.

Njegova najveća zasluga ogleda se u ute-

meljenju obrazovanja u oblasti toksikologije ne samo u Srbiji već i u tadašnjoj jugoslovenskoj državi. Bio je prvi profesor Toksikološke hemije na Farmaceutskom fakultetu Univerziteta u Beogradu, preorektor Medicinske velike škole, prodekan i dekan Farmaceutskog fakulteta, osnivač Instituta za toksikološku hemiju, šef više hemijskih laboratorijskih i šef Odeljenja za ispitivanje plemenitih metalova Narodne banke, prvi upravnik Hemijskog instituta SANU, prvi čelnik Spektrohemijske sekcije Srpskog hemijskog društva, član i sekretar više farmaceutskih i hemijskih udruženja.

Memorijalnom sobom posvećenom prof. dr Momčilu St. Moranjcu, koji je bio jedini potomak čuvenog kompozitora, upotpunjena je postojeća postavka u Rodnoj kući Stevana St. Mokranjca čime je zaokružena priča o porodici Mokranjac koja je iznadrila dva velikana, Stevana St. Mokranjca – oca srpske muzike i Momčila St. Mokranjca – oca srpske i jugoslovenske toksikologije.

Nova stalna postavka Muzeja Krajine posvećena je životu i radu uglednog i veoma značajnog naučnika i profesora Momčila St. Mokranjca, potomka čuvenog srpskog kompozitora, koji je bio velikan toksikologije i farmacije. Organizovana je u nivou reprezentativnog prostora Mokranjčeve rodne kuće, raspoređena na 15m² izložbenog prostora, predstavlja prof. dr Momčila St. Mokranjca kao hemičara, univerzitetског profesora i toksikologa.

Februar 2022.

BIBLIOTEKA "CENTAR ZA KULTURU" KLAODOVO

FEBRUARSKE PROGRAMSKE AKTIVNOSTI ZAPOČELI IZLOŽBOM FOTOGRAFIJA „STARO KLAODOVO“

Biblioteka "Centar za kulturu" Kladovo februarske programske aktivnosti započela je sa izložbom fotografija „Staro Kladovo“. Izložbu čine sto uramljenih fotografija kroz vremensku liniju razvoja Kladova od 1902. godine sa dopisnom kartom na kojoj piše "Varoš Kladovo" i ostalih razglednica i fotografija s početka 19. veka koje prikazuju živopisnu varošicu na obali Dunava. Fotografije su deo bogate riznice zavičajnog fonda biblioteke koja se uvek dopunjuje novim poklon fotografijama i novim informacijama korisnika biblioteke i meštana opštine Kladovo i uvek izaziva veliku pažnju i interesovanje publike.

Najmlađi korisnici Biblioteke okupili su se ovog meseca u okviru Čitalačkog kluba za najmlađe čitače (od 8 do 13 godina). Nastavljen su aktivnosti sa ciljem promocije kulture čitanja ali i druženja ljubitelja knjiga i književnosti. Klub je "dobio" svoje novo ime i to po knjižničarki biblioteke (Anita Čelebić) koja je inicirala formiranje kluba i koja će istim rukovoditi uz veliku pomoć svojih novih drugara. Klub će se zvati "Anitin čitalački klub" i okupljaće mališane jednom mesečno uz raznovrsne programe, kreativne radionice i izložbe.

Tokom ovog meseca počele su tehničke pripreme za ponovni rad bioskopa koji će tokom marta raditi po tri dana u nedelji na iznajmljenoj opremi distributera, predstavljajući publici najnovija filmska ostvarenja.

Za ljubitelje pozorišne umetnosti predstavili smo komediju "Pokon-direna tikva" rađenu po knjizi srpskog komediografa Jovana Sterije Popovića a u izvođenju fantastičnog ansambla Narodnog pozorišta Timiške krajine "Zoran Radmilović" iz Zaječara.

Reč je o pametnoj komediji koju je stavljena u formu vodvilja i kroz adaptaciju i kroz postavku na scenu. Ovaj Sterijin svevremenski komad biće uvek aktuelan upravo zato što iznjuđuje smeh, a zapravo skreće pažnju na probleme koji nas okružuju i sa kojima se susreće-

mo, ističe rediteljka Olivera Viktorović Đurašković koja u predstavi i glumi Saru, a potpisuje i izbor muzike.

Bibliobus je redovno obilazio dvanaest naselja opštine Kladovo, tako da su mališani iz Tekije, Davidovca, Novog Sipa, Kostola, Male i Velike Vrbice, Rtkova, Korbova, Vajuge, Milutinovca, Podvrške i Brze Palanke imali priliku da besplatno iznajmljuju i čitaju knjige.

EDDY

KFZ - MEISTERBETRIEB

KFZ - SPENGLER

REPARATURWERKSTÄTTE ALLER MARKEN

INH.: DJURDJEVIĆ NEDELJKO

AUTO DIENST

Für alle
Marken

**Kvalitet, Sigurnost, Pošten rad,
Korektan obračun i cene**

**OPRAVKE MOTORA, ELEKTRIKA,
ISPRAVLJANJE KAROSERIJA, OPRAVKA HAVARIJE
TEHNIČKI PREGLED § 57a, ZA SVE MARKE AUTOMOBILA**

Tel: +43 1 545 47 35, Fax: +43 1 545 58 10

MAUTHAUSGASSE 2A, 1050 WIEN

WWW.EDY.AT

EDDY-KFZ@AON.AT

Pon-Pet. 08-12^{oo} und 13-18^{oo} Uhr

VAŠ TAXI *BOOM* TAXI

20 NOVIH AUTOMOBILA

24 ČASA VAMA NA RASPOLAGANJU

NAJDUŽA TRADICIJA, POSLOVNOST

VI SAMO ODREDITE DESTINACIJU

NAJBRŽI DOLAZAK PO POZIVU

OD AERODROMA DO VAŠEG MESTA

**ROŠTILJ SA DUŠOM
SPREMLJEN!**

**KILOGRAM ROŠTILJA I 2 LEPINJE
PRIJATELJSKA CENA 9,90 €**

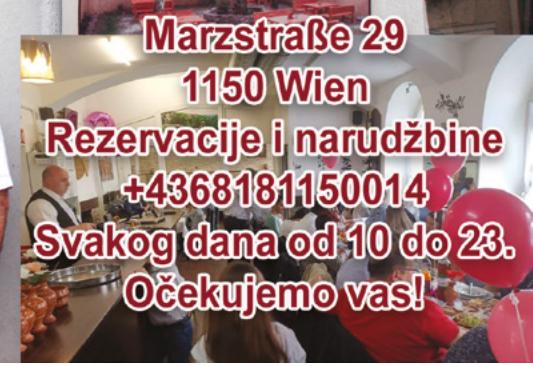
**OTVORENI SMO ZA SVE
VRSTE SLAVLJA I PROSLAVA,
NARAVNO MOŽETE IMATI TO
ZADOVOLJSTVO I NA
OTVORENOM U NAŠOJ
PREDIVNOJ BAŠTI.**

BUFFET

- Škembići & Čorba
- Sarma & Pasulj
- Salate: Šopska,
- Kiseo kupus
- Paprika sa sirom
- Baklava 5,90 €

Pozovite nas i naručite
grill mix po najpovoljnijoj
ceni u gradu, može
i jagnjetina ili teletina
u saču, pileći batak,
pljeskavice, čevapi
samo za Vas,
Vaš Niški Merak.

Marzstraße 29

1150 Wien

Rezervacije i narudžbine

+4368181150014

**Svakog dana od 10 do 23.
Očekujemo vas!**

“Život je prekratak da bi pili loše vino” – Clif Hakim

Naša vizija i obaveza je da izvanredan potencijal Negotinskog kraja, ne samo očuvamo, već sasvim obnovimo i vratimo Negotinsku Krajinu na vinarsku kartu Europe i Sveta, gde je oduvek i pripadala.

OTKRIJTE NAŠA VINA VINARIJA MIKIĆ

Vinarija Mikić
Rečka- Negotinska Krajina ,
Srbija

Tel. +381 61 20 16 110

+381 66 60 69 100

Petzoldstraße 14 , 46000 Wels

Österreich

+43 660 34 70 617 (Wels)

+43 676 95 72 330 (Wien)

office@vinarija-mikic.com

2021

“Vina pripremana srcem”

**PINOT NOIR 2015 DOBITNIK ZLATNE MEDALJE
UJEDNO I NAJBOLJI PINOT NOIR SRBIJE**

KAKO SU SRBI BRANILI RUSIJU OD NAPOLEONA: DESET GENERALA, DESET JUNAKA BORODINSKE BITKE

Kada se pre dva veka pokraj Moskve lomila sudbina Evrope i sveta, u možda i najvećem osvajačkom pokušaju nakon Aleksandra Makedonskog, deset Srba, generala u armiji carske Rusije, dalo je sve od sebe da zaustavi invaziju sa zapada, uzdavši sebe u istoriju najveće zemlje na svetu

Nema svetijih veza od bratskih: Spomenik Srbinu, Rusu i Kozaku u gradu Slavjanoserbsku u Ukrajini!

Slavjanoserbsk (ruski) ili Slovjanoserbsk (ukrajinski) je gradić u istočnoj Ukrajini i centar Slavjanoserbskog rejona u Luganskoj oblasti, koji je nekada bio u sastavu Sla-vjanoserbije u carskoj Rusiji.

Grad je dobio ime po Srbi-ma koji su se naselili u te krajeve Ruske Imperije za vreme Katarine Velike kada su srpske zemlje bile pod upravom Turaka i Habzurga.

Prešavši reku Dnjepar, 12. juna 1812. godine, Velika Napoleonova armija umarširala je na teritoriju Ruske imperije. Prived velika dobila je s pravom jer ju je činilo milion dobro opremljenih ljudi, a uz to je pobedivala iz bitke u bitku i vodile su je iskusne vojskovođe, na čijem je čelu bio gvozdeni Napoleon Bonaparta.

U njenom sastavu bili su pri-padnici raznih naroda, uglavnom onih koje je Francuska stavila pod svoju čizmu. U njoj su se borili: Nemci, Italijani, Poljaci, Hrvati, Španci, Portugalci, Holandani, Belgijanci, Austrijanci, Švajcarci i Danci.

Francuzi su činili tek polovinu celokupnih snaga. Bila je to vojska "ujedinjene Evrope" o kojoj se govorilo da vojuje na "dvanaest jezika".

Rusku vojsku činile su tri ar-mije, brojčano slabije od francuske soldateske i prilično udaljene jedna od druge. Vrhovna koman-da odlučila se za davno oprobanu strategiju „puste zemlje”, paleći i uništavajući sve za sobom, od spaljenih polja do zatrovanih bu-nara. Uz to, na njihovoj strani bila su i dva dotad za sve neprijatelje nepobediva ruska maršala – ne-pregledna prostranstva i zima.

Posle neodlučne bitke kod Smolenska, 16–18. avgusta, Rusi su nastavili povlačenje. Dotadašnji vrhovni zapovednik Barklaj de Toli smenjen je i na njegovo me-sto postavljen je iskusni Mihail Kutuzov. Iako su dvorski krugovi verovali da će on zaustaviti povlačenje i spremiti armiju za od-lučujuću bitku, pronicljivi maršal nastavio je taktiku prethodnika.

Sve do Borodina, sela 125 kilometara zapadno od Moskve. Najkravojija bitka Otadžbinskog rata u Rusiji 1812. godine dogo-dila se 7. septembra i trajala je 12 sati. Francuska armija uspela je u središtu i levom krilu da slomi po-ložaje ruske vojske, ali je, posle

prestanka borbenih dejstava, zbog velikih gubitaka morala da se vrati na početne pozicije. Sledećeg dana komanda ruske armije naredila je povlačenje, a Francuzi su zauzeli Moskvu. Zaludu. Bio je to početak sloma Napoleona i njegovih snova gospodara sveta.

Borodinskoj bici (Francuzi je zovu Bitka za Moskvu) pod koman-dom Mihaila Kutuzova ratovalo je ukupno 37 generala. Za našu današnju priču važno je da su čak deseterica njih bili srpskog porekla.

Otkud svi oni, i ko zna koliko još drugih, nižih činova, u možda naj-značajnijoj bici celokupne ruske povesti?

Mada pravi broj Srba koji su učestvovali u ruskom Otadžbinskom ratu protiv Francuza 1812. godine nikada nećemo doznati, zna se da ih je bilo u zavidnom broju i da su mahom bili druga i treća generacija potomaka doseljenih u 18. veku na prostore Rusije, tačnije Maloruske oblasti, današnje Ukrajine. Masovna doseljavanja odvijala su se na pozive cara Petra Velikog i carice Jelisavete, kada se, prema nekim izvorima, doselilo više od pedeset hiljada.

Na pustoj i popaljenoj teritoriji tek oslobođenoj od Turaka i krimskih Tatara, na južnoj granici Ruske imperije, organizovali su naseobine Nova Srbija i Slavenoserbija. Ne treba zanemariti ni činjenicu da su mnogi Srbi, vični oružju, pristigli u Rusiju i na samom početku Napoleonovog pohoda. Tako je sačuvan podatak da su stizali pojedinačno i u grupama iz Karađorđeve Srbije i svih delova Evrope.

Mihailo Andrejević Miloradović Slavu je stekao upravo u boje-vima protiv Napoleona. Početkom Otadžbinskog rata organizovao je stvaranje rezervnih snaga i vojnih zaliha u rejonu Kaluga – Volokolamsk – Moskva. U Borodinskoj bici bo-rio se u sastavu Prve armije Barklaja de Toli, komandujući sa tri pešačka korpusa na desnom krilu. Zbog ispo-ljene hrabrosti i hladokrvnosti Ku-tuzov ga je imenovao za komandan-ta zaštitnice armije koja se povlačila.

Kad je Napoleonova prethod-nica stigla pod zidove Kremlja, us-peo je da zaustavi napredovanje maršala Miroa pod pretnjom da će se boriti „za svaku kuću i ulicu, i da će Moskvu ostaviti u razvalinama”.

Time je osigurao vreme za sigurno povlačenje vojske i naroda iz Moskve, jer Francuzi nisu mogli da dozvole da zimu dočekaju u porušenom gradu. Pri prelasku ruske vojske na takozvani stari Kaluški put, zaštitniča Miloradovića je brzim i odlučnim udarcima po protivniku omogućila sprovođenje ovog manevra.

Nakon jedne takve akcije, general Jermolov, poznat po tome da se nije plašio metka, poslao je kratak dopis generalu Miloradoviću:

„Kad bih morao da stalno budem na raspolažanju Vašem prevashodstvu, bilo bi neophodno da imam rezervni život.“

Kod Vjazme, 3. novembra, i Krasnog, dve nedelje kasnije, uništio je korpuse dотle nepobedivih maršala Nikola Davua i Mišela Neja, a sledeće godine zaustavio prodor Boarnove armije. Iste godine, ukazom cara Aleksandra I Romanova, dobio je naslednu titulu ruskog grofa.

Đorđe Arsenijević Emanuel

Iz Vršca je izjavio kao austrijski kaplar pošto se kao dvaneštogodišnjak sa 75 sugrađana borio da odbrani zavičaj od sto puta brojnijih Turaka, i uspeo u tome. U austrijskoj vojski stekao je visoke činove ali je, uvredjen ponašanjem cara Leopolda II., odlučio da ode u Rusiju, gde je brzo zapao za oku drugom caru, Pavlu I., i postao njegov miljenik i kapetan Carske garde.

TRAGOM informacije da u Vršcu postoji spomenik čuvenom ruskom generalu Đorđu Arsenijeviću Emanuelu (1775-1837), njegov potomak Leonid Mihailjin Sarganjin došao je iz daleke Rusije u ovaj južnobanatski grad da se pokloni pred bronzanom bistom koju je napravio vršački umetnik Zvonimir Santrač.

Za tri leta, munjevitvo i prekoredno, dogurao je do pukovnika. Čak je, u čast krunisanja novog cara Aleksandra I., Pavlovog sina, na paradi komandovao jednim od dva elitna eskadrona. Međutim, odlučne bitke su tek bile pred njim, one protiv Napoleonovih hordi.

U bici kod Borodina, štiteći jedinice kneza Bagrationa, ranjen je u grudi. Nakon oporavka dodeljen je starom liscu Kutuzovu koji ga je odmah unapredio u čin general-majora i postavio za komandanta Letećeg korpusa koji je gonio obezglavljenе Francuze. U čuvenoj Bici naroda kod Lajpciga, 16–18. oktobra 1813., zarobio je francuskog maršala Žaka Loristona, i vrlo brzo ušao u centar Pariza gde mu se kod dvorca Tiljera predala Nacionalna garda.

Posle je imenovan za gubernatora Kavkaza koji je uspeo da pripoji Rusiji.

Jovan Stepanović Adamović

Po nekim izvorima poreklom iz Slavenoserbije, dočekao je Napoleonovu armiju kao iskusni ratnik koji je odavno zaslužio penziju i miran život. Događaji 1812. godine primorali su ga da se ponovo lati oružja. Poslednji pisani tragovi o njemu potiču iz 1813. godine i kazuju da je umro sa čizmama na nogama.

Jovan Jegorović Šević

Poticao je od „srpskog nižeg plemstva u večnom ruskom podanstvu“. U vojnu službu je stupio 1. maja 1770. godine. Nadiranje Napoleonove armije je dočekao kao komandant Gardijske konjičke brigade.

Posle Borodinske bitke odlikovan je bio Ordenom Sv. Ane prvog reda. Tridesetog avgusta 1813. unapređen je u general-lajtanta, a nepuna dva meseca kasnije poginuo pod Lajpcigom, gde je i sahranjen.

Nikola Bogdanović Bogdanov

Bio je, izvesno je, general-lajtnant, ali podataka o njegovom poreklu i drugim događanjima gotovo da nema. Istoričari kažu da je bio

zadužen za dobrotoljake jedinice koje su se u narodu zvali – opoločenci. U rat je stupio već kao starac, iskusni general s mnogim odlikovanjima.

Nikola Ivanović Preradović

Poticao je iz redova srpskog plemstva. Učestvovao je u ratovima sa Turcima i Poljacima u vreme Katarine Velike i učestvovao u zaveri protiv cara Pavla I. Napoleonove ratove je dočekao kao general-major i komandant konjice.

Postao je čuven zahvaljujući blistavo izvedenom konjičkom jurišu na Austerlicu. Učestvovao je u bitkama kod Borodina, Vjazme i Krasnog. Tokom ratova 1813–1814. godine unapređen je u general-lajtanta. Kraj karijere dočekao je kao konjički general. Sahranjen je na Smolenskom groblju u Petrogradu.

Ilija Mihailović Duka

Roden je u italijanskom u gradu Ankona. Posle smrti oca Mihajla, kao dete stigao je u Rusiju kod majčinih rođaka. S petnaest godina već je obukao mundir ruskog armije. U vreme rata s Francuskom 1812. godine njegova Druga konjička divizija istakla se u Smolenskoj, Ševaridinskoj, Borodinskoj i Tarutinskoj bici, a zatim kod Malojaroslavcem i Krasnim.

Zbog ispoljene hrabrosti i promišljenosti prilikom osvajanja Pariza proizведен je za general-lajtnanta, a 1826. godine zaslužio je čin i kavalerijskog generala. Godinu dana kasnije, zbog narušenog zdravlja, upokojio se na svom imanju u Kaluškoj guberniji.

Nikola Vasiljević Vujić

U čin general-majora unapređen je krajem novembra 1912. godine. Bilo je to nakon Borodinske bitke u kojoj se borio za most na reci Kaloči i učestvovao u odbrani baterije glasovitog pukovnika Nikole Račevskog.

Učestvovao je u krvavoj bici za Malojaroslavec i u boju pod Krasnim. Nakon bitke pod Lajpcigom, 1813. godine, demobilisao se pred zidinama Pariza u činu general-lajtananta.

Avram Petrović Ratkov

Prema nekim podacima, potomak je sveštenika koji se u doba carice Katarine Velike naselio u Rusiju iz takozvanih prečanskih krajeva. U vreme rata komandovao je rezervnim vojnim snagama u činu general-majora.

Petar Jovanović Ivelić

Poticao je iz stare risanske grofovske porodice koja se, prema nekim izvorima, doselila u Boku Kotorsku u doba Nemanjića. Sačuvan je zvaničan podatak da je rođen u Veneciji, i da su mu oba strica bila u službi ruskog cara kao generali i diplomati. Veruje se i da je rođen u Risnu, jer mu je otac Jovan bio protoprezbiter u tamošnjem hramu posvećenom Sv. Petru i Pavlu.

Petar je bio samo jedan od petorice Ivelića koji su postali generali. U ruskom Otadžbinskom ratu 1812. godine najpre je komandovao Prvom, a onda Drugom brigadom Sedamnaest pešadijske divizije. Ranjen je u Borodinskoj bici i bio nosilac Ordena Sv. Ane I i II stepena i Ordena Sv. Vladimira III stepena, kao i medalje iz 1812. godine.

Inače, vojna istorija Rusije beleži Srbe kao učesnike u gotovo svim ruskim vojevanjima od početka 18. veka pa do Drugog svetskog rata. U toj dugovečkoj povesti bilo je, razume se, i znamenitih ljudi drugih zanimanja poreklom iz naših krajeva koji su svoj trag duboko utisli u najprostraniju zemlju na svetu, ali to je – ovog puta – za neku drugu priču.

RUSKI POLKOVODAC SRPSKOG POREKLA – GENERAL MIHAIL ANDREJEVIĆ MILORADOVIĆ

(Iz pisma A.P. Jermolova M.A. Miloradoviću)

Tvorac teorije o civilizacijama, ruski misilac Danilevski, isticao je štetnost i beskorisnost nasilnog iskakanja iz sopstvenog civilizacijskog tipa. Po njegovim rečima, onaj ko iskoči iz svog civilizacijskog tipa, u drugom civilizacijskom tipu može predstavljati samo smešni surogat. Danas kada "demokratska većina" tako uporno stvara iluziju o blagodatima tuđe nam civilizacije i njenim "demokratskim vrednostima", najbolji način za raskrinkavanje "lažnog dobra" jeste promocija istinskog dobra. Najbolji način za raskrinkavanje šuplje priče o blagodatima "evroatlanskih integracija" sa vekovnim krvnicima našeg roda, jeste istinita priča o promisiteljskim vezama sa našim vekovnim prijateljima i braćom. Te uzajamne veze gradili su mnogi veliki ljudi na različitim poprištimi borbe za dobrobit svog naroda i Otadžbine. Kao što današnji eurounijati očito pokazuju sve odlike surogata o kojima je pisao Danilevski, brojni znameniti Srbi u ruskoj istoriji, kao i Rusi u srpskoj, svojim delima i svojim životima pokazuju pripadnost istoj civilizaciji. Naše prijovedanje o znamenitom Srbima u ruskoj istoriji nastavljamo prićom o znamenitom ruskom polkovodcu srpskog porekla – generalu Mihailu Andrejeviću Miloradoviću.

Ilija Miloradović, naslednik čuvene plemićke porodice Miloradovići iz Hercegovine, čija je zadužbina poznati srpski manastir Žitomislić u okolini Mostara, sa sinovima Mihailom, Gavrilom i Aleksandrom, početkom XVII veka odlazi u Rusiju i već 1711. godine dobija čin pukovnika. Arhimandrit Nićifor Dučić navodi veru kao razlog za odlazak ove čuvene porodice u emigraciju: "porodica vjerom nije htela da prevrne pa je radije pristala da tužna srca napusti svoju Otadžbinu". Skoro dva veka ova hercegovačka plemićka porodica zaista je slavno služila veri pravoslavnoj, stojeći na braniku ruskog pravoslavnog carstva. Mihailo već kod Petra Velikog stiče vojničku karijeru i na preporuku Save Vladislavića Petar ga šalje sa carskom gramatom u Crnu Goru i Hercegovinu da pozove balkanske hrišćane u rat protiv omrznutog neprijatelja – Turske. Tada nije došlo do oslobođenja Srba od turskog ropsstva, ali je to bio početak vojničke tradicije ove srpske porodice u Rusiji, koju će njegov unuk ovenčati besmrtnom slavom. Već Mihailov sin Andrej Stjepanović Miloradović stiče čin general-poručnika, da bi njegov sin, junak naše priče, Mihailo Andrejević Miloradović prošao sve vojne činove i stigao do guvernera Kijeva, komandanta Carske Garde i General-Gubernatora carske prestonice Petrograda. Posebno je interesantno da je Mihailov otac Andrej bio saborac i prijatelj sa Suvorovim i Kutuzovim, a da je njegov sin postao praktično glavni operativac kod ove dvojice legendarnih ruskih vojskovođa. Da napomenemo da sa našim junakom nije završen istorijat služenja ove porodice pravoslavlju, a Miloradovići nikada nisu zaboravljali svoje srpstvo, svoju Hercegovinu. Pukovnik Aleksandar M. Miloradović bio je komandant Ruske dobrovoljačke brigade u Srpsko-turskom ratu 1876. godine, a grof Grigorije A. Miloradović 1883. godine posetio je i darivao manastir Žitomislić.

Šta reći za vojskovođu koji je bio omiljeni učenik velikog Suvorova? Pre nekoliko godina u Petrogradu, dok smo šetali Senatskim trgom (mestom gde je ubijen Miloradović) ruski istoričar Anatolij Dmitrijevič Stepanov pričao mi je o generalu Miloradoviću. On je tada rekao nešto što se jednostavno urezuje u pamćenje. "Ako izuzmem Suvorova, teško je naći u istoriji nekog oficira koji je bio toliko omiljen među ruskim vojnicima kao Miloradović" – istakao je Stepanov. Kad se prouči vojnička karijera ovog velikana koji je proneo besmrtnu slavu ruskog pravoslavnog vojinstva, postaje jasno i zbog čega.

Mihail Miloradović Andrejević, rođen je 1(13.) oktobra 1771. godine. Još kao dete upisan je u gardiste i brzo postaje podnarednik u čuvenom Izmailiskom puku. Vojne veštine izučava i u inostranstvu, prvo u

Nemačkoj, a potom u Francuskoj... Učestvovao je u Rusko-švedskom ratu 1788-1790. godine, kada dobija čin poručnika, a sa svega 26 godina postaje pukovnik Izmailiskog puka. Pola godine kasnije postaje general-major i preuzima komandu Apšeronskim mušketarskim pukom, sa kojim 1799. godine učestvuje u Italijanskom pohodu Suvorova kao dežurni general (u prevodu na običan jezik, to znači da je Suvorov veoma cenio mladog oficira, pa ga je postavio za svog pomoćnika u upravljanju armijom). Istaže se u bitkama kod Novog, Trebie, a u bici kod Bastjana sa zastavom u rukama predvodi bajonetski napad prsa u prsa. Već tada Miloradović u svim bitkama kreće u juriš ispred svog puka i često njegov herojski primer postaje odlučujući za ishod bitke.

U Švajcarskom pohodu (poznatijem kao Prelazak preko Alpa), komandovao je prethodnicom prilikom prelaska preko Sen-Gotardskog planinskog prevoja gde je potukao Francuze kod jezera Ober-Alp (naravno, u juriš je krenuo ispred svog puka). Za to dobija orden svete Ane Prvog reda, a za orden svetog Aleksandra Nevskog predložen je od strane legendarnog Suvorova, koji je istakao da je "Miloradović svoju vojničku dužnost vršio i slavno i pošteno, pa zasluguje najveća priznanja".

Miloradović 1805. godine komanduje pešadijskom brigadom u armiji drugog velikog ruskog vojskovođe, maršala Kutuzova. Istaže se u više bitaka, kod Aštetena, Kremsa i Austerlica, pa je posle ove kampanje nagrađen ordenom svetog Đorđa Trećeg reda i dobija čin general-lajtanta. Već sledeće godine učestvuje u Rusko-turskom ratu (1806-1812), a njegov korpus osvaja Bukurešt, kada su posle borbe prsa u prsa Turci naterani u begstvo. Za ovaj podvig dobija zlatnu sablju sa dijamantima. Slediće 1807. godine Miloradović nanosi poraz neprijatelju u bitkama kod Turbate i Obilišta za šta dobija orden svetog Vladimira Drugog reda. Sa samo 38 godina dobija čin pešadijskog generala posle pobjede kod Rasevate 1809. godine. Slediće, 1810. godine u proleće, zbog izuzetnih zasluga Miloradović postaje civilni gu-

bernator grada Kijeva, ali iste godine podnosi ostavku, da bi se ponovo vojno aktivirao kao komandant Apšeronskog puka, pa krajem te godine postaje Vojni gubernator Kijeva.

Na početku Napoleonovog pohoda na Rusiju (u Rusiji se to zove Otadžbinski rat) Miloradović dobija zadatak da formira Rezervni korpus i on pod svoju komandu okuplja 15 hiljada vojnika. U čuvenoj Borodinskoj bici Kutuzov poverava Miloradoviću komandu desnim krilom ruske armije gde je komandovao sa tri pešadijska korpusa uspešno odbivši sve napade francuskih jedinica. Posle Borodina glavnokomandujući je postavio Miloradovića za komandanta zaštitnice koja je zadražavala francuske trupe i štitila nesmetano povlačenje ruske armije ka Moskvi, a potom štitila njeno povlačenje iz Moskve, tako obezbeđujući prikrivanje čuvenog Tarutinskog marš-manevra Kutuzova. U ključnom momentu Miloradović je pokazao visoke diplomatske kvalitete, ubedivši maršala Joakima Murata da pristane na 24-časovno primirje, što je omogućilo Kutuzovu da se sa 70 hiljada vojnika odvoji od potere Napoleonovih jedinica posle Borodinske bitke. Savremenici su to okvalifikovali kao "spasenje Rusije". Potom je uputio poruku poljskom kralju, da će u slučaju da ga napadnu, odmah zapaliti ceo grad. Dobio je nekoliko časova primirja što mu je omogućilo da i svoju vojsku evakuše iz grada. Dakle, bio je klijučni operativac koji je obezbedio povlačenje celokupne ruske armije na nove položaje.

Prilikom kontranapada, Miloradović je predvodio isturene jedinice ruske vojske. U bici pod Malojaroslavcem uspeo je da usiljenim maršem iz Tarutina, na vreme stigne u pomoć korpusima Dohturova i Rajevskog koji su prekinuli nastup "Velike armije" ka Kalugi. Po dolasku Miloradovića, Napoleon je bio prinuđen da odstupa po razvranom Smolenskom putu. Istakao se i u bici pod Vjazmom, kada je nekoliko Napoleonovih korpusa propustio Smolenskim putem, a onda odsekao korpus dotad nepobedivog maršala Nikole Davua i na njegovu pozadinu udario jedinicama kozačkog atamana Platova i generala Paskevića, sve do mraka goneći neprijatelja. Korpus maršala Mišela Neja bio je praktično uništen. U ovoj akciji ubijeno je više od 8. 000 francuskih vojnika. Tek povratkom Napoleonovih generala Boarne i Ponjatovskog, Davu se uspeo nekako izvući iz klešta. Posle Vjazme zauzeo je Drogobuž (26. oktobra) i Krasni (trodnevne borbe posle kojih je ruska armija zarobila više od 20 hiljada vojnika, više od 200 artiljerijskih oruđa i 6 ratnih zastava neprijatelja). Zbog kolosalnih zasluga u razbijanju "Velike armije", general Miloradović nagrađen je ordenom svetog Vladimira Prvog reda i svetog Đorđa Drugog reda.

Posle potpunog trijumfa u Otadžbinskom ratu, legende koje su se ispredale o herojstvu Miloradovića učinile su ga popularnim ne samo među vojnicima nego i u prostom narodu. Stekao je veliko uvažavanje i kod neprijatelja, Francuzi su ispredali bajke o njegovoj hrabrosti i vojničkom umeću, a zbog munjevitih dejstava, od Kutuzova je dobio nadimak "Krilati". Po carevom zahtevu je proterao Austrijance iz Varšavskog hercogstva i zauzeo je Varšavu. Za vreme zagraničnog pohoda ruske armije tokom 1813-1814. godine, Miloradović se istakao u borbama kod Ljutjena, Baucena i Kuljme, pa je nagrađen zlatnom sabljom "Za hrabrost". Posle blistavog osvajanja Lajpciga, kao komandant garde odlikovan je ordenom svetog Andreja Prvozvanog, a zbog uspešnog komandovanja u zagraničnom pohodu Car Aleksandar I lično mu dodeljuje titulu grofa Ruske imperije i prvi stiče pravo da na epoletama nosi carev monogram. Posle toga učestvuje u nekoliko bojeva sve do pobedničkog ulaska u Pariz u sviti Imperatora, za šta je dobio nekoliko stranih ordena, kao i počasno pravo koje je dobio od Cara da nosi vojnički Georgijevski Krst.

Služba Miloradovića u mirnim vremenima. U avgustu 1819. godine

Miloradović je imenovan za vojnog General-gubernatora ruske prestonice Petrograda i postaje član Državnog saveta Ruske imperije. Velika energija i samopožrtvovanje krasili su ga i u mirnim vremenima. Sproveo je veliku antialkoholnu kampanju u vojsci, znatno popravio stanje gradskih tamnica i položaja zatvorenika, zabranio kockanje u armiji, osvetlio centar ruske carske prestonice, izgradio Mihailovski dvorac i zgradu cirkusa, izgradio predgrađa Petrograda, pripremio ulazak prvi parobroda u akvatoriju Neve i Finskog zaliva, pomogao je i podstakao izgradnju niza prosvetnih instituta i niza kulturnih institucija u Petrogradu, aktivno se zalagao za ukidanje Kreposnog prava. Grof Miloradović postao je počasni član Ruske Akademije Nauka 1823. godine, a prilikom katastrofnih poplava 1824. godine u Petrogradu, ponovo je pokazao izuzetan lični heroizam, što je i veliki Puškin opevao u "Bronzanim konjaniku" (Gle, voda sve pred sobom plavi/ Poleteli su generali/ Da bi sa vojskom spasavali/ Narod što se po kućama davi...). U mirnim vremenima se trudio da iznad svega poštuje pravednost i humanost, bio je izuzetno pristupačan i snishodljiv i uprkos pobrojanim zaslugama u državnim delima, nije bio zadovoljan sobom. Tako je, posle jedne nagrade u mirnom periodu, pisao Caru da je bolje da lente dobiju drugi, a ne onaj koji sedi pored kamina.

Končina. Blistava vojnička karijera M. Miloradovića završena je 14. decembra 1825. godine na Senatskom trgu u Petrogradu. Kada je čuo za ustank dekabrista pokušao je da nagovori vojнике da se vrate u kasarnu, ali je zadobio dve rane koje su se pokazale smrtonosnim. Dekabrista Kahovski pogodio ga je hicem u leđa, a Obolenski probio bajonetom. Dozvolio je lekarima da izvade metak koji mu je probio pluća i kada je bol minula, zamolio je da pogleda metak. Uvidevši da je metak ispaljen iz pištolja, uzviknuo je: "Slava Bogu! Ovo nije vojnički metak! Sad sam apsolutno srećan!" Ni dok je umirao nije ga napušтало čovekoljubivo osećanje, pa je bukvalno pred smrt napisao zaveštajne u kome je od zavisnosti oslobođio 1. 500 krepostnih seljaka. Heroj Otadžbinskog rata 1812. godine Mihailo Andrejević Miloradović, umro je u 55-oj godini života u kasarni Konjičkog gardijskog puka u Petrogradu. Kao nosilac ordena svetog Aleksandra Nevskog, sahranjen je u Aleksandro-Nevskoj lavri u Petrogradu, u kapeli gde se sahranjuju nosioci tog ordena, pokraj svog vojničkog uzora, legendarnog ruskog vojskovođe Suvorova. Natpis nad njegovim grobom glasi: "Ovde počivaju ostaci pešadijskog generala, nosioca svih ruskih ordena i nosioca odlikovanja svih evropskih država, grofa Mihaila Andrejevića Miloradovića. Rođen 1. oktobra 1771. godine. Skončao od rana nanetih metkom i bajonetom na Isakijevskom trgu, 14. decembra 1825. godine u Sankt-Peterburgu".

GENERAL ĐORĐE ARSENIJEVIĆ EMANUEL

SLAVNI VOJSKOVOĐA KOJI JE SABLJOM ISPISAO BURNE STRANICE ISTORIJE EVROPSKOG VOJEVANJA

Kako je ruski general Đorđe Arsenijević Emanuel iz svog Vršca izjahaо kao austrijski kaplar i godinama besomučno gonio polumilionsku vojsku francuskog cara sve do Tiljerija u Parizu gde mu se predala Nacionalna garda. I kako je, napokon, Kavkaz postao deo Ruskog carstva...

Bilo je to, svakako, najuzbudljivije iskustvo u dugovekom ratničkom životu generala, inače očaranog bilnjim i životinskim svetom Kavkaza zbog čijeg je (pre)poznavanja i počastovan titulom počasnog člana Akademije u Petrogradu. Najuzbudljivije jer mu je bilo - prvo. Zbilo se to u Vršcu, u vreme kad su 1788. vinogradri vapili za beračima. Turci su Banat pretvorili u buktinju čijoj je vatri nedostajao samo plamen ispod Vršačke kule. Austrijanci su obećali pomoć, ali njihovi pukovi bili su mnogo dana hoda od varoši sred močvare, od Srpskog Vršca i Nemačkog Vršca. Neuobičajeno ali lepo i korisno, predstavnici oba naroda dogovorili su se da zajednički brane grad.

Kad su porodice poslali na sigurno, ostalo ih je tačno 75, i slovima: sedamdeset pet. Među njima i dvojica sinova vršačkog obor-kneza Arsenija - stariji Semjon i mladi Đorđe, dvanaest proleća. Jedini način da odole napadačima čiji su čadori kao kakav mamutski čaršav prekrili dobar deo južnog Banata bilo je da se, pored „srca u junaku”, posluže lukavstvom, takođe zavidnom vojničkom veštinom. Smislili su da brzom izmenom mesta grupica vojnika na zidinama utvrde, čestim menjanjem uniformi, paljenjem i do pedesetak vatri noću, danonoćnom lupom u doboše i neprestanim kliktajima trube uvare neprijatelja da je grad krcat vojskom koja jedva čeka napadača.

I tako punih šest nedelja, bez sna i uz povremenu hranu, onako s nogu. Sve dok, 18. oktobra, trupe carske vojske nisu umarširale u grad. Pre toga je dvanaestogodišnji Đorđe neumorno trčao s mesta na mesto, dovodio i odvodio konje, zvonio sa svih crkava, punio i čistio karabine ali i pucao iz njih, raznosio hranu stražarima, stizao da brine i o svojim golubovima, ali i da od starijeg brata uči kako se koristi sablja, kako seče s konja u trku, kako bode u skoku sa zida. Neponovljivi šestonedeljni tečaj na temu koja bi mogla da se nazove i „Kako postati vojničina”.

O jednom od najslavnijih vojskovođa u Evropi s početka 19. veka, generalu rođenom u Vršcu, kod nas se malo zna mada zapis i o njemu i njegovom nesvakidašnjem delu nisu oskudni. Najškrtnji su oni iz njegove autobiografije koja je, pod naslovom „Žitije Đordija Arsenijevića Emanuela”, iz štampe izšla 1827. godine u Budimu. Toliko škrti da mu i Vuk Karadžić, koga je general zamolio da te njegove uspomene priredi za štampu, otpisuje:

„...U njoj (knjizi) nema krasnorečja, nužnog za opisanje takoga junaka, nego je samo skupljena građa za srećnijega biografa vašega posla posle smrti naše...“

Srećniji biograf postao je knez N. B. Golicin, Emanuelov ađutant iz vremena ratovanja protiv Napoleona. Kod nas je o generalu pisao istoričar Stojan Novaković, a vršački književnik Milan Tokin objavio poduzi feljton. Na kraju se likom i delom golobradog Vrščanina, koji je sabljom ispisao burne stranice istorije evropskog vojevanja, bavio i Dušan Belča, takođe književnik ali i predani istraživač prošlosti južnog Banata, Vršca pre svega. Upravo zahvaljujući njegovim napisima i nastaje ovaj skromni novinski prilog o Đorđu Arsenijeviću Emanuelu.

Priča dotečla do naših dana kaže da su preci slavnog potomka poticali odnekud iz Crne Gore, od nekog Dabe, čiji se sin Manojlo - početkom 18. veka - preselio na samo ušće Morave u Dunav. Tu mu je žena rodila jedanaestoricu sinova i četiri kćeri s kojima se, pred najezdom Turaka, preselio u Vršac. Tu je branio i sebe i svoje i, u znak zahvalnosti, od austrijskog generala Engleshofena dobio povelju kojom je oslobođen svih dažbina Carevini, i on i njegovi. Dok god budu verni

novoj otadžbini. Na tom carskom dokumentu kojim je dobio i plemstvo, ime Manojlo prevedeno je u Emanuel, te su se svi njegovi potomci tako i prezivali.

Ovo kratko putešestvije u daleku prošlost junaka naše priče važno je da bi se objasnilo poreklo njegovog prezimena. Jer, potonji general je u istoriju upisan kao Đorđe Arsenijević Emanuel, kako inače ubičavaju Rusi ne propuštajući da naglase očeve ime kao deo ličnosti. U legendu je ušla i priča da je jedna stara Ciganka, 2. aprila 1775. godine, ušla u dvorište kneza Arsenija nekoliko trenutaka posle rođenja sina kad su, kao nikad dotad, zarzali brojni konji u štali. Domaćinu kuće je poverila, pre nego što je dobijeni srebrnjak čvrsto stegla, da će novo-rođenče biti veliki junak koji će na konju daleko da stigne. I to, kako je zabeležila priča, naglasila pitanjem - tvrdnjom: „Čuješ li kako se konji raduju njegovoj mamuzi?“

S početka, pod ličnom zaštitom pukovnika Mihaljevića, Đorđe Emanuel pratio je bitke Austrijanaca protiv Turaka mahom iz drugih ili trećih linija fronta. Tako je bilo i u bojevima za Paraćin, Jagodinu, Karanovac (današnje Kraljevo), Aleksinac i Kruševac. Slušao, gledao i učio. A kad je posle oslobođenja Beograda feldmaršal Laudon, živa legenda austrijske vojske, sazvao ratni savet, Mihaljević je sa sobom poveo i Emanuelu.

Bio je to, može se reći, susret sa sudbinom. Tada petnaestogodišnji kaplar stajao je u stavu mirno pred ostarelim vojskovođom čija se slava izjednačavala sa slavom Eugena Savojskog, i sanjao da u dogledno vreme on bude na mestu Laudona, a preko puta njega neki drugi ustreptali golobradi oficirčić. A do ostvarenja takvog sna - sad je feldmaršal bio na redu - put vodi kroz krv i miris baruta, blato i znoj, ledene kiše i snegove, smrad i strah, poraze ali i slatke pobeđe.

Posle kratkog odmora, Đorđe Emanuel priključuje se u Osijeku Srpskom puku koji, pod zapovedništvom pukovnika Mihaljevića, kreće u rat, tamo daleko, protiv francuskih revolucionara. Sledi usiljeni marševi preko Slavonije, pa dolinom Save u Štajersku. I Tirol, sa snežnim planinskim kupama, ostaje za njima, Bazel im je zborno mesto. Još nema krvi i mirisa baruta, ali zato krupnjuju blato i znoj, smrad se uvlači u nozdre. Jesen se primiče kraju, pa se ratovanje odlaze za proleće.

Već u maju prelaze Rajnu i kod Landaua vode prvu veliku bitku protiv Francuza. Dugotrajnu i krvavu, s mnoštvom ranjenih i poginulih. I naš junak, u svojoj prvoj pravoj bici, iskazuje nesvakidašnju hrabrost i veština, ali i biva ranjen u trenutku kad ga je jedan francuski vojnik bajonetom zakačio po stomaku. U svojim uspomenama, koje ispisuje u trećem licu, kaže:

Rana je zarasla i Emanuel hita natrag u bojeve i, posle, piše da je zaradio još dve. Ne piše, međutim, o svojim podvizima (to je uvek ostavljao drugima) i o njima saznajemo zahvaljujući izveštaju tada jedinog srpskog lista „Slaveno-serbskija vjedomosti“. Novinar svedoči da je u jednoj bici, iako napadnut od četvorice vojnika, uspeo da preotme zarobljeni top. A u okršaju kod Belgenhajma, izlazući se smrtnoj opasnosti, iz francuskih ruku oslobađa svog oficira.

Poslednja rana umalo da okonča vojničku karijeru u usponu:

„Druga rana u ruku nije bila tako strašna, ali je zato treća bila gotovo gora od prve: posle dugog lečenja, ostane sakat u nogu...“, ispoveda se Đorđe Emanuel, tada već okičen zlatnom medaljom za hrabrost i činom potporučnika.

Ko je gde čuo i video da neko hrom ratuje?! Sad će, tek osamnaestogodišnjak, moći da voljuje samo u sećanjima i, možda, sanjarjama, ako mu i dalje bude do snova. Vraća se kući u Vršac, čutljiv i nesrećan. I onda, s početka nevoljno, na nagovor rođaka odlazi u obližnju Mehadiju, u Herkulovu banju, od davnina poznatu po toploj i lekovitoj sumpornoj vodi.

Posle tri meseca provedena u Herkulovoj banji naš junak sasvim oporavio i ponovo bio spreman da sabljom osvoji svet, bar onaj svoj. Pre toga je, kako je i dolikovalo ne samo tom vremenu, valjalo da od austrijskog cara Leopolda II zatraži - spahiluk. Ne samo što ga je on zasluzio u dotadašnjim vojevanjima, nego je to ubočajeno išlo i uz dodelu plemstva koje je zaradio još njegov otac Arsenije.

Đorđe Emanuel je video cara, ali, i pored obećanja, ne i sanjani spahiluk. Posle poduzeća čekanja, uvređen i ne mnogo strpljiv, zatražio je da ga kao podanika bećkog dvora puste da ide u Rusiju. U velikoj zemlji ispisuje i najblistavije stranice ne samo vojne istorije Rusije.

Povest koja se došunjala do naših dana došaptava nam da je austrijski potporučnik, čim je prispeo u Petrograd, 1797. godine, zapao za oko caru Pavlu II i postao njegov miljenik i odmah unapređen u čin kapetana Carske garde. Za tri leta, munjevitvo i prekoredno, dogurao je do pukovnika. Čak je, u čast krunisanja novog cara Aleksandra Prvog, sina Pavla II, na prigodnoj paradi komandovao jednim od dva elitna eskadrona. Drugom je na čelu takođe bio Srbin, pukovnik Pavle Duka.

Dve godine docnije, 1802, imenovan je za komandanta Kijevskog puka s kojim će - kroz barut, znoj i krv - ugalopirati u istoriju. Pre prve sudare s Napoleonovim jedinicama, četiri godine posle, vodio je gotovo mirnodopski život. Oženio se Sofijom Knobel, kćerkom general-majora artiljerije Vilhelma Knobela, s kojom će imati desetoro dece - trojicu sinova i sedam kćeri.

Prvi, ruski, orden za hrabrost dobio je posle žestoke bitke kod Poltuskog, 1806. godine. Na čelu svojih kozaka tako je ujahao u boj da ga je jedan metak ranio u nogu, drugi mu razneo kanije sablje, a topovsko đule odnelo sapi konja pod njim. Sledeceg leta, u bici kod Guštata, kad je njegov puk potpuno uništil francusku prethodnicu, zaradio je Orden svetog Vladimira, a posle narednog boja, zbog zarobljavanja francuskog komandanta, na grudima mu je osvanuo i Orden svete Ane.

Međutim, tek su predstojele odsudne bitke protiv Napoleonove polumiliionske armade koja je, prešavši 1812. godine reku Njemen, grunula u Rusiju. Sa svojim Kijevskim dragonskim pukom, pukovnik Đorđe Emanuel pridodat je armiji kneza Bagrationa, jednog od glavnih junaka i Tolstojevog „Rata i mira“. Knez je pukovniku odmah poverio komandu nad celokupnom konjicom sa zadatkom da na sve načine ometa napredovanje Francuza pošto su ruske trupe morale da se pripreme za odsudnu bitku koja će se i zbiti kod glasovitog sela Borodina. Veštim pokretima, napadima i povlačenjima, Emanuel je štitio jedinice armije kneza Bagrationa, a u bici kod grada Mira razbio je devet poljskih konjičkih pukova, ponovo ostao bez konja pod sobom i bio ranjen. I priča još jedan orden.

Devetog septembra 1812. godine kod Borodina, sela na reci Kalochi, na putu Smolensk-Moskva, odigrala se jedna od najkrvavijih bitaka

19. veka. Napoleon s vojskom od 133.000 vojnika protiv Kutuzova sa 117.000 soldata. Pukovnik Đorđe Emanuel još jednom je pokazao zaviljujuću hrabrost i veština boreći se dok su konji pod njim padali. Povukao se tek kad je i sam bio teško ranjen metkom u grudi. Iz moskovskog lečilišta, kad je grad namerno prepušten Francuzima, morao je po ozdravljenje u Vladimir. A ubrzo i u nove bojeve.

Sad je dodeljen starom iskusnom liscu, feldmaršalu Kutuzovu, koji ga je odmah unapredio u čin general-majora. General Emanuel savršeno je izvršavao zamisli svog prepostavljenog, naizgled usnulog starca. Njegova hitra konjica nije ulazila u velike okršaje s francuskim

jedinicama koje su, iscrpljene i nesvikle na strašnu rusku zimu, krenule u povlačenje. Ona je samo gonila, iscrpljivala i napadala razdvajajući i zarobljavajući cele jedinice. Bila je to tako strašna vojska da je i sam glas da stiže „Leteći korpus“ nagonio neprijatelja na bezglav beg.

I bežali su, a konjanici generala Emanuela sustopice su ih pratili. Sve tamo do čuvene bitke naroda kod Lajpciga, 16-18. oktobra 1813. godine. I tu se dogodio vrhunac njegove vojničke karijere kad je zarobio, glavom i bradicom, maršala Žaka Loristona, nekadašnjeg guvernera Venecije i osvajača Dubrovnika. Spretan ne samo na sablji, Emanuel je, zaobišavši svog glavnokomandujućeg generala Blihera, zarobljenike lično predstavio caru Aleksandru I. Kao šlag na ratničku tortu dolazi i ulazak u sam centar Pariza gde se nekadašnjem momčiću ispod Vršačke kule kod dvorca Tiljera predala Nacionalna garda. Grad svetlosti je pod nadzorom njegovih kozaka sve do dolaska kralja Luka XVIII.

Na povratku u Rusiju ne propušta priliku da još jednom, ispostaviće se poslednji put, obide i svoj Vršac iz koga je, dvadeset dve godine ranije, izjavio kao golobradi kaplar. Za tih nekoliko nedelja boravka putuje kočijom, šajkom niz Dunav, jaše prizivajući dane kad je sanjao velike bitke, miriše jorgovane u Herkulovoj banji i raduje se smehu nekih novih devojaka. Sad, razrogačenih očiju i otvorenih ustiju, njega slušaju novi sanjari.

Sledi doba mirnog života i, kao jedan od tvoraca velike pobede nad Napoleonom, putovanja i prijemi po evropskim dvorovima. A onda ga novi car Nikolaj I imenuje za gubernatora Kavkaza i glavnokomandujućeg velike vojske koja je imala zadatak da umiri tada pobunjena plemena i kavkasku oblast konačno pripoji Ruskom carstvu. To mu, 1828. godine, najzad i uspeva. Ali, slede novi ratovi protiv nikad mirnih plemena i novo vojevanje prekaljenog vojskovođe.

Sve do 1831. godine kad, zbog vidanja davačnjih ali nikad potpuno izleženih rana, traži otpust iz vojske i odlazi u banju kod Pjatigorska, docnije omiljeno mesto Puškina i Ljermontova, koju je sam izgradio. Odatle odlazi u Novu Srbiju, u Jelisavetgorad, grad koji su osnovali razvojačeni srpski vojnici s Pomoriške i Potiske granice, oni koji su napustili ognjišta u Ugarskoj da bi život završili u Rusiji. General je tu i umro 1837. godine. Rusi su mu podigli veliki spomenik na prilazu Kavkazu. Njegovi potomci danas žive u Rusiji i Americi.

Deset leta docnije, 1922, grob generala Emanuela ponovo je povučao pažnju. Tačno 110 godina posle Otadžbinskog rata protiv Napoleona, odred komšomolaca, „naprednih omladinaca“, izvadio je generalovo telo iz groba i, uz optužbu da je „carski satrap“, izvršio posmrtnu presudu - strelianje!!!!? A kad je 1998. godine, prilikom gradnje jednog stambenog naselja u blizini grada Kirova (nekada, i odnedavno ponovo, Jelisavetgoroda), sada u Ukrajini, otkrivena grobnica s posmrtnim ostacima Georgija Emanuela i njegove žene, u lobanji ratnika otkrivene su rupe od metaka ispaljene pre 85 godina...

NARODNA BIBLIOTEKA „DOSITEJ NOVAKOVIĆ“ NEGOTIN

PREDSTAVLJEN “PČELARSKI BUKVAR”

Narodna biblioteka „Dositej Novaković“ u saradnji sa Društvom pčelara „Hajduk Veljko“ predstavila je knjigu „Pčelarski bukvar“ poznatog pčelara Živojina Bogdanovića.

Pored autora, o knjizi su govorili i Dragan Radosavljević, član Opštinskog veća za poljoprivredu, Slavko Luković, predsednik Društva pčelara „Hajduk Veljko“ i Čedomir Vasić, urednik knjige.

U nastavku programa, Živojin Bogdanović je održao predavanje: „Pčelarenje - lepo, zanimljivo i zdravo zanimanje“.

Prisutni su imali priliku i da degustiraju deo ponude Pčelarske farme „Bogdanović“, a negotinska Biblioteka je dobila na poklon 5 prime-raka Bogdanovićeve knjige.

ZAVIČAJ

DR PETAR PAUNOVIĆ – UČITELJ ZDRAVLJA REČIMA I PEROM PROTIV KOVIDA 19

Dr Petar Paunović nije samo lekar, on je doktor medicinskih nauka, a ono što posebno kralje ovog plemenitog čoveka je ogromna energija i želja da svoje veliko znanje o medicini podeli sa narodom. U pravom smislu reči, narodni lekar godinama je prisutan na brojnim medijima gde svakodnevno podeli savete kako sačuvati ili kako poboljšati svoje zdravlje.

Pandemija Kovida 19 dr Paunovića je posebno stručno i intelektualno motivisala i angažovala, da kao jedan od malobrojne ekipe lekara koji su se na Kosovu i Metohiji borili sa epidemijom velikih boginja, svoje veliko znanje epidemiologa iskoristi i pomogne narodu.

Ipak njegovo angažovanje i organizacione sposobnosti su svedene, na svakodnevno upućivanje zdravstvenih pouka čitaocima, slušaocima i gledaocima uz pomoć medija, kako se sačuvati i izboriti sa ovom pošasti 21. veka.

Tokom vremena, zdravstvene pouke i poruke su sakupljene, sredjene i objavljene u četiri knjige: Priča o korona virusu - zdravstvene pouke, 280 stranica, Echo Kovid 19 Negotinske Krajine, 350 stranica, Lokvanji, 260 stranica i Rečima i perom protiv Kovida 19, 300 stranica.

Ono što je vredno pomenuti je činjenica da su sve knjige besplatno podeljene narodu.

Zato vam predstavljamo samo biserno zrnce njegove biografije, sa niske veiliko truda i rada na zdravstvenom prosvećivanju naroda.

Roden je u Rajcu 1939. godine, gde je završio osnovnu školu. U Negotinu je završio gimnaziju i 1958/59. Upisao je Medicinski fakultet u Beogradu. Diplomirao je medicinu 1965. godine, a kasnije završio tri specijalizacije ovog fakulteta: epidemiologiju, socijalnu medicinu i zdravstveno vaspitanje. Od 1978. godine je Primarius. Doktorirao je na VMA, 1989. godine.

Za rad na suzbijanju variole na Kosovu odlikovan je 1972. godine Ordenom zasluge za narod sa srebrnom zvezdom.

Za uspešan rad na mas medijima kao autor obrazovne emisije dobio je Godišnju nagradu «Vasa Pelagić» Dobio je Plaketu oslobođenja grada Zaječara, 2016. godine, a Srpsko lekarsko društvo u Beogradu dodelilo mu je 2018. godine nagradu «dr Vlada Đorđević» za životno delo.

Najveće rezultate u struci, postigao je u radu na zdravstvenom vaspitanju posvećujući zdravlju najveću pažnju i najviše vremena. Radio je na zdravstvenom vaspitanju u osnovnim školama na području Timočke krajine i na masovnim medijima. Svoje višedecenijske aktivnosti na zdravstvenom vaspitanju smatrao je i tako ih predstavljaо kao projekt «Traganje za zdravljem». O radu na masovnim medijima objavio je u četiri knjige preko 5000 priča o zdravlju. Iskustva o radu na zdravstvenom vaspitanju u školama objavio je u knjizi «Škole i zdravlje».

Posle prestanka aktivnosti u službi 2001. godine, osnovao je Rajačku školu zdravlja i nastavio sa aktivnostima na zdravstvenom vaspitanju stanovništva. Živi u svome rodnom selu i piše članke i knjige iz oblasti istorije medicine i zdravstvenog vaspitanja.

Februar 2022.

U ZAJEČARSKOM POZORIŠTU

U ČAST JUBILEJA IZVEDENA

PREMIJERA PREDSTAVE

„DON ŽUAN SE VRAĆA IZ RATA“

U zaječarskom pozorištu nastavljeno je obeležavanje Dana pozorišta, kada se navršilo 75 godina od prve premijere profesionalnog zaječarskog teatra, "Žita cvetaju" Jurija Mokrova. U čast jubileja izvedena je premijera predstave „Don Žuan se vraća iz rata“ Edena fon Horvata, u adaptaciji i režiji Irfana Mensura, koja je 439 po redu premijera jedinog profesionalnog pozorišta na istoku Srbije, a peta Irfanova predstava u zaječarskom teatru. Prema rečima reditelja "Don Žuan se vraća iz rata" austrijskog pisca Edena fon Horvata je jedan od najatraktivnijih tekstova koji se pojavio u poslednjih 30 godina na našim scenama i zbog toga je baš njega izabralo da adaptira i režira povodom jubileja zaječarskog pozorišta:

"Ja sam večeras ponudio publici pozorište, koje je mešavina žanrova, koje je trebalo da malo prevari publiku sa plakatom i songovima koji su pomalo kabaretski, a daleko smo od kabarea. Ovo nije pitanje lake zabave već suštinsko pitanje: da li su muškarci i žene ravnopravni? Ja mislim da jesu. Naravno, grozim se muškaraca koji koriste svoju fizičku snagu da bi prišli ženama, ali isto tako postoje žene koje imaju pravo da prilaze mušarcima. Mislim da su žene u potpuno istoj poziciji kao i muškarci."

U pozorištu "Zoran Radmilović" ocenjuju da je ova predstava korak u pravom smeru i nadaju se novom repertoarskom uspehu teatra.

To potvrđuje i publika koja je bila preplavljena emocijama nakon gledanja ove višeslojne drame i gromoglasnim aplauzom nagradila zaječarske glumce, vraćajući ih na poklon više puta.

Glavni junak komada, nakon povratka iz Velikog rata 1918. godine, u susretu sa realnošću doživljava posttraumatski ratni sindrom. Nai-mene, suočava se sa neostvarenom ljubavlju i sa smrću. Jedini muški lik

u predstavi, Don Žuana, tumači Miloš Tanasković koji ističe da je u svojoj biti ovo antiratni komad, ali je kroz njega provučeno još nekoliko linija. Pre svega muško –ženski odnosi iz ugla muškaraca koji su ne-kada zlostavljeni, ali se o tome malo govorи.

U predstavi se pojavljuje čak 36 ženskih likova koje igraju glumi-ce zaječarskog teatra: Nataša Petrović, Ana Bretsnajder, Jelena Rajić, Viktorija Arsić, Ivana Bartunek, Aleksandra Manasijević i Marija Stan-ković.

Kompozitor je Ivana Zečević, autor teksta za songove je Irfan Men-sur koji potpisuje i dizajn scene. Koreograf je Danica Ničić, scenograf i slikar izvođač je Mirko Stokić. Izbor kostima poveren je Mirjani Stan-jojević i Gorici Ilić. TV trejler je izradio Saša Jovanović, a fotografije Bojan Krstić. Plakat i program je dizajnirao Mirko Stokić, inspicijent je Sanja Mitić Jelenković, sufler je Marija Ristić, a organizator Miroslav Kamenković. Majstori svetla i tona su Dragan Marković i Dušan Pure-šić, šminker je Nikolina Krstić, rekviziter Željko Šoršokanović, stolarske radove izveo je Miodrag Marković, a dekorateri su: Nikola Ranđelović, Zlatko Golubović i Bora Bogdanović.

Premijeri predstave predhodilo je otvaranje izložba slika, grafike i crteža akademskog slikara iz Beograda, Luke Dedića, koji je do sada izlagao na više od 30 izložbi, od kojih su polovina samostalne postav-ke. Dobitnik je više nagrada, a pored toga što je veoma uspešan slikar, bavi se konzervacijom i restauracijom crkava. Pored autora o izložbi je govorio i direktor zaječarskog teatra Vladimir Đuričić.

**NAJEFTINJI I NAJKVALITETNI NAMEŠTAJ,
BESPLATAN PREVOZ I MONTAŽA**

Salon nameštaja **NOVI STIL**

VELIKA AKCIJA!

**ZBOG PROMENE ASORTIMANA
POPUSTI OD 10 - 50 POSTO**

**SALON JE PRESELJEN U SAMARINOVAC
TEL. + 381 19 549 550, + 381 19 544 550
i + 381 65 548 555**

MURA MARE
Vinarija "MURA MARE"
Miloševac

Bottles shown:

- Šifra 01: buteljka 0,75 l plutani čep
- Šifra 02: buteljka 0,75 l plutani čep i aluminijumski navojni poklopac
- Šifra 03: buteljka 0,7 l aluminijumski navojni poklopac
- Šifra 04: buteljka 0,5 l plutani čep
- Šifra 05: malá fľaša 0,187 l aluminijumský návijový poklopac
- Šifra 06: mala flascha 0,5 l aluminijumski navojni poklopac

064 10 85 878, whatsapp, viber
www.muramare.com Mail: muramaremiloševac@gmail.com

Proizvodnja KUPINOVOG VINA
Goran Stančić PR
Mura mare

Miloševac, Predraga Kostića 8 Tel. 064 10 85 878
19300 Negotin, Srbija 065 92 70 377
E-mail: muramaremiloševac@gmail.com

**AUTO SERVIS
Aleksandar**

BUKOVČE - CENTAR
TEL. 019 550 214
ALEKSANDAR 063 77 55 925
VOJA 063 435 665

Auto DIJAGNOSTIKA
Popravka i servis AUTO-KLIMA
AUTO-MEHANIČARSKE usluge
(mali servis, veliki servis, remont motora)
VULKANIZERSKE usluge
BALANSIRANJE točkova
REMONT TRAPA i VEŠANJE
AUSPUH servis
ŠLEP SLUŽBA

**Auto servis
MIKI FRANCUZ**

Negotin
Bukovski put bb
063 313 637

ЗЛАТАР ЧАСОВНИЧАР ТОДОРОВИЋ
Време је на нашој страни.

Жељко Тодоровић
власник
Улица ЈНА 2, 19300 Неготин
Телефон: 019/546 671
Мобилни: 063/414 676

KODIRANJE NEGOTIN
GREČKO 063 814 34 54
KLJUČEVA

AUTO-ELEKTRO SERVIS BUKI
Đorđe Vasić

Samarinovački put bb
Negotin

019/ 543 405
063 8 216 702

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије Београд

352(497.11)

Zavičaj: narodne novine/ glavni i odgovorni urednik Kristina Radulović.
-God. 1 br 1, (2001). - Negotin:
VESNA RADULOVIĆ PR IZDAVANJE NOVINA ZAVIČAJ NARODNE NOVINE NEGOTIN

Mesečno
ISSN 1451-088X= Zavičaj (Negotin)
COBISS.SR-ID 177774599

VESNA RADULOVIĆ PR IZDAVANJE NOVINA ZAVIČAJ NARODNE NOVINE NEGOTIN
DIREKTOR DRAGIŠA RADULOVIĆ, GL. I ODG. UREDNIK KRISTINA RADULOVIĆ
LIST UREĐUJE REDAKCIJSKI KOLEGIJUM
NOVINARI I DOPISNICI: VESNA RADULOVIĆ, DANIJELA BARAĆ KOSTANTINOVIC, DRAGIŠA BUKIĆ,
RATOMIR ILIĆ, ŽIVOJIN MARKOVIĆ, RAJO ĐOKIĆ JUNIOR, NENAD ŠULEJIĆ, DRAGAN KRAČUNOVIĆ,
ALEKSANDAR PANTIĆ, DRAGOSLAVA VELJKOVIĆ MADŽAR I MIREL TOMAS
TIRAŽ: 10 000 PRIMERAKA
E MAIL: NOVINEZAVICAJ@GMAIL.COM WWW.NOVINEZAVICAJ.COM
TELEFONI: +381 19 541 898, +381 63 412 948, + 43 667 790 53 50, + 43 699 104 64 316

NIKOLIĆ
PREVOZ Samarinovac
Negotin

od 01. januara 2022

Nikolic Prevoz

www.nikolicprevoz.rs

AKCIJA

2022

BEOGRAD Info telefon: 069 88 28 200

NEGOTIN - ZAJEČAR - BEOGRAD - ZAJEČAR - NEGOTIN

Pri kupovini 3 povratne karte
1 povratna karta GRATIS!

WIEN

Info telefon: 0043 664 240 8568

KLADOVO - NEGOTIN - ZAJEČAR - BOLJEVAC - WIEN

BREGENZ

Info telefon: 0043 664 4 666 260

Pri kupovini 3 povratne karte
1 povratna karta GRATIS!

NEMAČKA

Info telefon: 0049 157 858 63 657

NEGOTIN - FRANKFURT - DUSSELDORF

Pri kupovini 3 povratne karte
1 povratna karta GRATIS!

nikolić prevoz

Samarinovac-Negotin

Wien:

+43 664 240 85 68

+43 664 483 79 21

Srbija:

+381 19 544 767

+381 19 542 136

+381 19 435 035

Nikolic Prevoz
www.nikolicprevoz.rs